

Onlar bölmek istiyorlar, bizler birleşiyoruz!

Dinci-gerici AKP iktidarının hedefinde bir süredir üniversiteler var. Sistemde topyekûn bir kriz yaşayan iktidar, krizi fırsata çevirme telaşında. Yakın zamanda kültürel iktidar olma noktasında zayıf kaldıklarını ifade eden iktidar, bu sorunu eğitim alanını ve üniversiteleri kendi ideolojik ihtiyaçları çerçevesinde düzenleme yoluna giderek telafi etmeye çalışıyor. Bunun

bir örneği olarak üniversitelerde derecelendirme, sınıflandırma yoluna gidildi. Belli başlı üniversiteler "araştırma üniversitesi" olarak ilan edildi. Toplumsal anlamda ilerici birikimin tasfiyesi anlamına gelen adımlar hızlandırıldı ve kurumsallaştırma yoluna gidildi. Üniversitelerde akademisyeninden öğrencisine, çalışanından sponsor şirketlerine kadar değişim ya-

şandı. Kayyım rektörler atandı, KHK'lar yoluyla profesöründen akademisyenine kadar birçok kişi ihraç edildi, "Yerli ve milli" safatası ile üniversiteler topyekûn hedef tahtasına çakıldı, mücadeleci öğrenciler soruşturma, uzaklaştırma, tutuklama yoluyla üniversitenin dışına itildi.

Siyasal arenada yaşanan çıksızlığın bir yansıması ve parçası olan değişikliklere bakıldığında, son yasa tasarısı yine bir aczin göstergesi olarak karşımızdadır.

s.20

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2018 / 17
27 Nisan 2018 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak40.net

Düzen cephesi seçimlere hazırlanıyor...

Aslolan devrimci sınıf mücadelesini büyütmektir!

3

Seçim oyunlarını sokağın gücü bozar!

Emekçilerin talepleri, hak ve özgürlükleri için mücadeleyi yükseltmekten başka seçeneği yokken, umutlar Erdoğan'ın gitmesine endekslenmektedir.

4

Erken seçim ve düzenin siyasal krizi

Sçeime taktik yaklaşım ne olursa olsun, bunun sonucu, derinleşen siyasal ve ekonomik krizin faturasını sorumlularına yüklemek olmalıdır.

15

Fransa'da öfke dinmiyor, kavga kızışıyor

Sermaye medyası grevleri karalıyor. Grev aleyhtarı propaganda yapıyor, eylemler küçümseniyor. Ne var ki grevler gerçekten çok etkili oluyor.

Suriye'ye emperyalist saldırı güçler dengesini değiştirmeyecek

s.12

Küba seçimleri ve görev devri

s.16

Düzen cephesi hummalı bir şekilde seçimlere hazırlanıyor

Aslanan devrimci sınıf mücadelesini büyütmektir!

Gün işçi ve emekçiler içerisinde gelişen bu mücadele dinamiklerini sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm ekseninde birleştirme ve harekete geçirme günüdür. Gün, krizleri derinleşen kapitalist sistem karşısına devrimci bir sınıf hareketi ile çıkma günüdür. 1 Mayıs'tan seçimlere uzanan süreci bu bakış üzerinden örgütlenme sorumluluğu ise en başta sınıf devrimcilerinin omuzlarında durmaktadır.

Dinci-faşist ittifakın erken seçim kararı düzen siyasetinin ve toplumun gündemine hızla oturdu. Burjuva muhalefet cephesinde cumhurbaşkanı adayı ve ittifak arayışları öne çıkarken, boyalı basında çeşitli anketler yayınlanmaya, farklı senaryolar üzerinden spekülasyonlar yapılmaya başlandı.

Tüm bu gelişmeler gösteriyor ki, önümüzdeki iki ay boyunca seçimler üzerinden işçi sınıfı ve emekçileri hedef alan yoğun bir ideolojik bombardıman yaşanacak. Düzen güçleri iktidarıyla, muhalefetiyle sınıf ve emekçi kitleleri kuşatan, onları kendilerine yedeklemeyi esas alan gerici bir kampanya yürütecek.

ERKEN SEÇİM KARARI VE DİNCİ-FAŞİST İTTIFAKIN HESAPLARI

AKP-MHP ittifakının erken seçim kararı almasına neden olan sorun alanları şu üç başlık üzerinden özetlenebilir:

-Her geçen gün kötüye giden ekonomik gelişmeler ve kriz olgusunun giderek daha belirgin bir hal alması.

-İç ve dış politika alanında yaşanan açmazların derinleşmesi ve bunun yaratacağı siyasi sonuçlar.

-Düzen muhalefeti için hazırlıksız yakalamak.

Bu üç olgunun ilk ikisi AKP-MHP ittifakını erken seçime zorlayan temel etkenler olarak öne çıkıyor. Zira, iktisadi ve siyasi açmazlar derinleşmeye üçüncüye, yani "baskın" bir seçime ihtiyaç duymayacaklardı. Hal böyle iken, dinci-faşist ittifakın kendi akıbetlerini güvenceye alma kaygısı ön plana çıkmış ve erken seçim kararı apar topar alınmış oldu.

Erken seçim kararı Türkiye kapitalizmini bunaltan sorun alanlarının ne denli kuvvetli olduğunu da bir başka açıdan teyit etti. Zira, her fırsatta kriz olgusunu inkar eden Erdoğan yönetimi ve ona her zorlu dönemde koltuk değnekliği yapan Bahçeli, seçimler için bir yıl beklemenin

kendileri açısından ciddi bir yıpranmaya yol açabileceğini gördüler ve hızla plan değişikliğine gittiler.

Ekonomik krizin yarattığı iktisadi-sosyal sorunların yanı sıra, dış politika alanında keskinleşen çelişkiler ve toplumu bunaltan baskıcı uygulamaların, Erdoğan yönetiminin toplum çapında -özellikle denetim altında tuttuğu işçi ve emekçiler üzerinde- etkisini kaybetmesine yol açacağı, toplumun derinliklerinde ise öfke biriktireceği açık. Lakin, kriz olgusu yerli yerinde durduğu sürece kendi başına yapılabilecek seçimlerin fay hatlarında biriken enerjiyi öteleyemeyeceği de öyle.

ERKEN SEÇİM VE DÜZEN MUHALEFETİ

Ne var ki, burjuva muhalefet Türkiye kapitalizminin yaşadığı çok yönlü kriz gerçeğini silikleştirerek "baskın" seçim meselesini öne çıkarıyor. CHP'den İyi Parti'sine ve SP'sine hemen hepsi topluma, AKP-MHP ittifakının temelde kendilerini hazırlıksız yakalamak için böylesi bir hamle yaptığını anlatıyorlar. Ekonomik-sosyal sorunları ve dış politika alanında yaşanan zorlanmaları ise demagoji malzemesi olarak kullanıyorlar. Sermaye düzenini pençesine alan çok yönlü krizi sadece iktidarın icraatlarıyla ilişkilendiren burjuva muhalefet, bu yolla kapitalist sistem gerçeğini perdeliyor, sosyal demagoji yaparak toplumu manipule etmeye ve oy devşirmeye çalışıyor. Oysa ki, burjuva iktisatçılar dahi seçimlerin ardından kurulacak yeni hükümeti çok ciddi sorunların beklediğini vurguluyor, bu nedenle ömrünün çok da uzun olmayacağını iddia ediyor.

Burjuva siyasetine has pazarlıklar ve ikiyüzlü politikalar düzen muhalefeti için erken seçim hazırlıklarında öne çıkan bir diğer olgu. Özellikle cumhurbaşkanı adayları üzerinden sergilenen orta oyunu tam anlamıyla burjuva çürümüşlüğü aynası durumunda. Bu cepheyi tutan dü-

zen partileri arasında ne bir çizgi ayrımı, ne de bir ilke kalmış durumda. Her şey dinci-faşist ittifaktan devşirilecek oylara endekslenmiş bulunuyor.

ASLANAN DEVRİMCI SINIF MÜCADELESİDİR

Tüm bu gelişmeler başta da belirttiğimiz gibi işçi sınıfı ve emekçileri hedef alan gerici, burjuva kuşatmanın önümüzdeki günlerde daha bir ağırlaşaacağını gösteriyor. Zira, iktidarıyla muhalefetiyle burjuva düzen güçleri, toplumu kendisine yedeklemek için hummalı bir şekilde seçimlere hazırlanıyor.

Bu toz duman içerisinde işçi sınıfını, emekçileri ve gençliği bağımsız devrimci sınıf çizgisine kazanmak, harekete geçirmek ve örgütlemek günün temel sorumluluğu olarak öne çıkıyor. Burjuva gerici toplumu üzerine bir ağırlık olarak çömüş olsa da, bunun imkanlarının giderek olgunlaştığı bir döneme girdiğimiz açık. Zira, toplumsal mücadele dinamikleri alttan alta mayalanıyor. Bu gerçeği son yıllarda işçi sınıfı içerisinde yaşanan lokal hareketlenmeler üzerinden görebiliyoruz. Bunu, kadına yönelik saldırılar karşısında yaşanan kitlesel çıkışlar üzerinden görebiliyoruz. Yine son günlerde, İstanbul Üniversitesi merkezli kitle eylemleri aynı dinamiklerin gençlik içerisinde de mayalandığını gözler önüne sermiş bulunuyor.

Gün işçi ve emekçiler içerisinde gelişen bu mücadele dinamiklerini sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm ekseninde birleştirme ve harekete geçirme günüdür. Gün, krizleri derinleşen kapitalist sistem karşısına devrimci bir sınıf hareketi ile çıkma günüdür. 1 Mayıs'tan seçimlere uzanan süreci bu bakış üzerinden örgütlenme sorumluluğu ise en başta sınıf devrimcilerinin omuzlarında durmaktadır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2018/17 * 27 Nisan 2018 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak39.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Seçim oyunlarını sokağın gücü bozar!

Düzen siyasetinin biriken kriz dinamiklerine çözüm arayışı ve AKP-MHP ittifakının iktidarı güvence altına alma kaygısı nedeniyle seçimler öne çekildi. Malumun ilanı olan erken seçime yönelik hazırlıklar düzen cephesi açısından son süreçte görünür haldeydi. Ancak seçim tarihinin belli olmasından sonra ittifak sorunu ve ortak aday tartışmaları daha bir hız kazandı. Her ne kadar erken seçim kararı düzen siyasetinin yaşadığı çıkmazların bir göstergesi olsa da, toplumun genelini seçimler üzerinden oyalamakta başarılı oldukları ortadadır. Referandumdan sonra gerek iktidar partisi gerekse muhalefet partileri ve sözcüleri tam da bu nedenle sürekli olarak seçim sandıklarının işaret ettiler. Bu yolla ekonomik, siyasi ve sosyal hoşnutsuzluklara yönelik tepkileri ötelemeye, sadece oy vererek değişim mümkünmüş havası yaratmaya çalıştılar.

CHP gibi "sol" görünümlü bir düzen partisi, bu konuda ne denli "titiz" ve emekçilerin sokağa yönelik girişimlerini denetim altına alma konusunda ne denli maharetli olduğuyla övünebilir. Şimdi de AKP-MHP'de somutlaşan dinci-faşist ittifaka karşı biriken tepkileri, "alternatif" aday arayışı üzerinden yürütülen

hesaplamalarla oyalamaktadır. Mevcut gericiliğin karşısına bir başka gerici aday üzerinden alternatif bulmayı marifet gibi sunarak, gericiliğe karşı ilerici-duyarlı kesimlerin bilinçlerini dumura uğratmaya çalışmaktadır. Kitlelerin "Yeter ki Erdoğan gitsin" tepkisine oynayarak, Abdullah Gül'den Meral Akşener'e, 'gericilikten gericilik beğen' denilmekte, AKP'nin başka türlü yenilemeyeceğine yönelik algı özellikle işlenmektedir. Kuşkusuz düzen solu için bu şaşırtıcı değildir. Onlar, misyonlarının gerektirdiği gibi davranmaktadırlar.

Ancak ilerici-sol-muhalef siyasi öznelerin de seçim oyununa ortak oldukları, belli bir heyecanla dinci-faşist ittifak karşısında alternatif ittifak tartışmalarına katılarak bu algıyı pekiştirdikleri görülmektedir. Mücadele potansiyeli olan kitlelerin seçim sandıklarından, "parlamentar mücadeleden" kopmaması için motive etme gayreti içerisindedir. İşçi ve emekçilerin ekonomik-sosyal talepleri ile hak ve özgürlükleri için mücadeleyi yükseltmekten başka seçeneği yokken, bu yol hep de seçim aritmetiğine takılmakta, döne döne umutlar Erdoğan'ın gitmesine endekslenmektedir. Erdoğan'ın seçimle gittiği koşullarda Türkiye

sanki büyük bir demokratikleşme sürecine girecekmiş algısı yaratılarak kitleler "motive" edilmektedir. Oysa ne Erdoğan tek başına iktidardır ne de düzen siyaseti bu kadar düz bir mantıkta işlemektedir.

Sermaye düzeni gerçeği atlanarak yapılan her çözümleme hayal kırıklıkları yaratmaya mahkûmdur. 7 Haziran seçimleri ve sonrasında bu denli çabuk unutulması da düzen gerçeğinin ısrarla göröl(e)memesindedir. Aynı şekilde referandum sonrasında kitleleri sandıkta rövanş almaya kodlayan bu siyaset tarzı, bugün de, dinci-faşist ittifakın hesaplarını bozacak yegâne yöntem olarak, devrimci sınıf mücadelesinin gereklerini atlamaktadır.

Bu görevler yerine getirildiğinde, işçi ve emekçilerin kendi örgütlü güçlerine güvenerek harekete geçmeleri sağlanabildiğinde, sokağın/eylemin dili konuşmaya başladığında AKP iktidarının geriletilmesi, bunun sonucu olarak seçimlere de yansıyan kazanımlar mümkün ve sonuç alıcı olabilir. Ötesi, kurulu düzen gerçeğine gözleri kapamaktan, eyleme geçme potansiyeline sahip kitleleri hayallerle avutmaktan ve yitirilen zaman kaybindan başka bir şey değildir.

Merkez Bankası faiz arttırdı

AKP iktidarının faizlerin düşük tutulması yönündeki baskıları, TL'nin döviz karşısındaki değer kaybının önünü açarken, TC Merkez Bankası faiz oranında beklentilerin üzerinde artışa gitti. Karara, yüksek ithalat fiyatları ve enflasyon gerçeği gösterildi.

Merkez Bankası'nın bu yılki 3. toplantısında, 25 ila 75 baz puanlık artış beklenen geç likidite penceresinde (GLP), 75

baz puanlık artış kararı alınarak faiz oranı yüzde 13,50'ye çıkarıldı. Bununla birlikte, gecelik marjinal fonlama oranı yüzde 9,25'te, gecelik borçlanma faiz oranı yüzde 7,25'te sabit tutuldu. Merkez Bankası, bir hafta vadeli repo ihale faiz oranını da (politika faizi) yüzde 8'de sabit tuttu.

Merkez Bankası faiz artışı kararıyla ilgili yaptığı açıklamada, enflasyonun yüksek seyri ve ithalat fiyatlarındaki yükseli-

şe dikkat çekilerek şöyle denildi: "Enflasyon ve enflasyon beklentilerinin bulunduğu yüksek seviyeler fiyatlamaya davranışları üzerinde risk oluşturmaya devam etmektedir.

İthalat fiyatlarındaki yükseliş söz konusu riskleri artırmıştır. Bu çerçevede Kurul, fiyat istikrarını desteklemek amacıyla ölçülü bir parasal sıkılaştırma yapmasına karar vermiştir."

RSF: Basın özgürlüğü geriledi

Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF), Dünya Basın Özgürlüğü Endeksi'ne ilişkin 2018 yılı raporunu 25 Nisan'da yayınladı. Her yıl yayınlanan raporda, Türkiye iki basamak gerilerken, dünya genelinde de basına yönelik saldırıların arttığına dikkat çekildi.

Türkiye'de basın burjuva sınırlar içinde bile özgür olmadığı en net göstergesi 180'e yakın gazetecinin tutuklu olması. Bununla birlikte RSF raporu bu gerçekliği bir kez daha görünür kıldı. Türkiye 2018'de bir önceki yıla göre iki basamak gerileyerek 180 ülke arasında 157. sırada yer aldı. RSF'nin raporunda OHAL'e, 16 Nisan 2017'de yapılan referanduma ve basın üzerinde artan baskılara değinildi.

RSF'nin raporunda "Siyasi liderlerin basına karşı düşmanlığı artık sadece Türkiye (iki basamak gerileyerek 157'nci sırada) ve Mısır (161'inci sırada) gibi otoriter ülkeler ile sınırlı değil, ki bu iki ülkede 'basın fobisi' o kadar belirgin ki gazeteciler düzenli olarak terör suçlamasıyla karşılaşılıyor ve [iktidara] bağlılık göstermeyenler keyfi olarak hapsediliyor" denilerek basına yönelik saldırıların dünya genelinde yaşandığı vurgulandı.

Gazetecileri "halkın düşmanları" olarak tanımlayan ABD Başkanı Donald Trump'ı dünyada yaşanan basına yönelik saldırılara örnek gösteren raporda, Trump'ın başkanlığının ilk yılında ABD'nin bir önceki yıla göre iki basamak gerilediği ve 45. sıraya yerleştiği ifade edildi.

AVRUPA'DA GERİLEMELER

Raporda, "demokrasinin beşiği" olduğu iddia edilen Avrupa'nın da basına yönelik saldırılarda dikkat çektiği kaydedildi. Basın özgürlüğü konusunda en fazla gerilemenin Avrupa'nın 4 ülkesinde görüldüğünü belirten raporda, Malta'nın 18 basamak birden gerileyerek 65. sırayı aldığı açıklandı. Bu gerilemede, gazeteci ve blog yazarı Daphne Caruana Galizia'nın katledilmesinin etkili olduğu ifade edilirken, Galizia'ya yönelik bunun öncesinde de baskılar olduğu hatırlatıldı.

Rapora göre, Malta'nın yanı sıra basın endeksinde gerileme kaydeden Avrupa ülkeleri Çekya, Slovakya ve Sırbistan oldu. Raporda, Slovakya'da gazeteci Slovak Jan Kuciak'ın öldürülmesine değinilerek, Slovakya'nın 10 basamak düşüşle 27. sıraya gerilediği belirtildi. Çekya da 11 basamak gerileyerek 34. sırada yer alırken, Sırbistan da 10 basamak düşüşle 76. sıraya geriledi.

Erken seçim ve düzenin siyasal krizi

15 Temmuz sonrasında OHAL ve KHK süngüsü ile saldırılarına dur durak vermeyen AKP'li muktedirler, kendi sefil çıkarları ile harmanlanmış saldırı ve sömürü biçimini ancak bir yere kadar getirebilirdiler. Dış ve iç politikada geçmişten farklı olarak tutarsızlığı ilke edinmiş bu akıl, erken seçim kartını oynayarak kazanma ve kendini garantiye alma derindedir. Gün geçtikçe daha fazla etkisini gösteren ekonomik kriz, Erdoğan'ın örtülü itirafından da anlaşılacağı üzere erken seçim tercihinin önemli sebeplerinden birisidir. Baskın seçimin bir diğer önemli nedeni de AKP'nin, karşısında etkisiz kalan düzen içi muhalefet güçlerini hazırlıksız yakalama ve hataya sürüklenme planıdır. Saray bir dönem daha yönetmenin, kendini güvenceye almanın yolunu erken kalkıp yol almakta aramaktadır.

Özellikle üzerinde durulması gereken bir diğer nokta da ekonomik krizin etkisiyle derinleşen siyasal krizdir. Bizler bunu uzun dönemden beri dile getiriyoruz. AKP yönetemiyor ve devamlılığını sağlamakta sorun yaşıyor. Bu tablo geniş yığınlar arasında o denli rahatça görülemeyebiliyor. Erdoğan'ın yaptığı erken seçim açıklamasının bir şekilde siyasal krizin varlığını onaylama anlamına geldiği açıktır. Son bir buçuk yılda istediği her şeyi yapabilen bir iktidarın bu tabloya saplanmasının nedeni sadece beceriksizliğinden ileri gelmemektedir. Bunun asıl nedeni, kapitalist sistemin üretim biçimine aykırı olarak, ne olursa olsun kendi ikbalini öne koyan anlayıştan şaşmamaktır. Ekonomik tabloda son 15 yılda serpilten MÜSİAD'ı dengeli veya dengesiz hamlelerle ayakta tutma çabası, diğer yandan siyasal alanda denge politikası izleyen ve ana gövdesini TÜSİAD'ın oluşturduğu sermayeyi mutlu ve güvende hissettirme gayreti şimdiden sonuçlarını göstermektedir.

Erken seçim duyurusu yapan Bahçeli, 24 Haziran kararını duyar duymaz ben

de varım diyen CHP ve dönemin özellikle şişirilmiş yeni aktörleri Temel Karamollaoğlu ve Meral Akşener, hep bir ağızdan bu sefer kazanacaklarını ve hazır olduklarını duyurdular. "Cumhur ittifakı"nın karşısında bu sefer daha güçlü olduklarına inanarak güvenle davrananlar, ekonomik tablonun yeni alternatifleri öne çıkaracağına farkındalar. Freni patlamış bu inişin önüne geçmek hiçbiri adına kolay olmayacak. Erdoğan ve AKP dahi 15 yılı geçen birikimlerine rağmen ekonomik tabloyu en fazla iki ay ayakta tutabilecek gücü kendilerinde gördüler.

2001 krizinden farklı olarak sorun, kaynağını devletin borç ve ödeme krizinden almıyor sadece. Özel sektördeki ve finans piyasasındaki borç batağı kaldırılabilir gibi değil. Durum bu şekilde devam ederse bu borçlar devlet hazinesine bindirilecek. Düzenin devamlılığı için bugünden adım atılması, yeni saldırı planlarının hayata geçirilmesi, faturanın tümünün işçi ve emekçilere yıkılması tek kurtuluş planlarıdır. Bu tablo içinde halihazırda birçok kesimin rahatsızlıklarını dile getirdiği bir dönemde, sermaye için ekonominin toparlanması seçimden

sonraya bırakılmıştır. Seçimden sonraki günlerde sömürünün gittikçe katmerleneceği açıktır.

SEÇİM ÖNCESİ VE SONRASI TEK KURTULUŞ MÜCADELE!

Bugün dünden farklı olan konu seçimin ne zaman olacağı ya da kimlerin seçileceği değil. AKP süregelen siyasal krizi, tüm topluma erken seçim üzerinden gönülsüz bir biçimde açıklamış oldu. Bu bizim açımızdan yeni bir durum değil ama kitleler adına yeni bir durumdur. Yaşanan tüm bu gelişmelerin kendine göre sonuçları olacak. Ve bizler işçi sınıfının aklının kimin seçileceği gibi beyhude bir beklenti içinde iyice bulanmasına izin vermemeliyiz. Açık olan yönetememe durumunu kitlelere anlatmak, çözümünü sınıf mücadelesinin güçlenmesinde aramak bakışı, bugün de bizim geçmişten gelen somut çizgimiz olacaktır. Mevcut iktidarın 15 yıllık karnesi ve son dönemde OHAL kırbacıyla yaptığı saldırıların önüne geçmek, ekonomik ve siyasal haklarımız için işçi sınıfını mücadele etmeye sevk etmek temel görevlerimiz olarak öne çıkmaktadır.

Açlık ve sefalet koşulları, grevlerin yasaklanması, hak arama eylemlerine saldırılar, KHK ve valilik listeleri ile işten atmalar ve daha sayılabilecek bir yığın saldırı, iktidarın gerçek yüzü ve gelecekte yapacaklarının en net kanıtlarıdır. İşçi sınıfının yeni refleksler ile saldırılara karşı kendiliğinden eylemlilikler örgütleyeceğini şimdiden söylemek yanlış olmayacaktır. Bu durumu örgütlü bir güce dönüştürmek, işçi sınıfının yönetebilme kabiliyetini arttırmak öncüsünün görevidir.

Seçime taktik yaklaşım ne olursa olsun, bunun sonucu, derinleşen siyasal ve ekonomik krizin faturasını sorumlularına yüklemek, işçi sınıfının zincirlerine yenisinin eklenmesini engellemek ve zincirleri parçalamak olmalıdır. Bunun yolu yaklaşan erken seçimi düzen içi tartışmaları aşarak ele almaktan ve yönünü değiştirip sınıfa karşı sınıf tavrını Türkiye işçi sınıfının bilincine mal etmenin vesilesine çevirmekten geçmektedir. Fabrikaları ve işyerlerini örgütlemek, sınıfı girmiş olduğumuz dönemi kazanacağı bir mücadeleye hazırlamak, işçi sınıfına sandığın ötesini işaret etmek komünistlerin görev ve sorumluluklarındandır.

**TÜSİAD
Başkanı
buyurdu: Grev
olmasa da olur**

Türkiye Sanayici ve İş İnsanları Derneği (TÜSİAD) Yönetim Kurulu Başkanı Erol Bilecik, 25 Nisan'da katıldığı bir seminerin ardından basına yaptığı açıklamalarda, OHAL koşullarının olağanlaştırılması gerektiğini söyledi. Erdoğan'ın iş dünyası ve OHAL üzerine sözleri hatırlatılan Bilecik, şöyle konuştu:

"Ülkemizde gerek şehirlerimizde gerek sınırlarımızda hiçbir terör vakasına yanıtız kalmayacak, gerek polis gerek askeri tedbirler olarak OHAL konusuna farklı bakmayacak terör ve güvenlik anlamında olsun ülkemize en

ufak bir toz zerresi gelmeyecek şekilde bunun korunması bizim için önemli. Burada bütün mesele dünyanın baktığı gözlemlerle bakıldığı üzere olağanüstü hal koşullarının eleştiriye maruz kalacak konulara sahip olması. Yoksa iş dünyası tamamıyla 'konsensüs' diyebileceğimiz; hemfikir olan ana konusu teröre dönük olarak yapılan mücadelede güvenliğe yapılacak en küçük saldırı da bile OHAL koşulları açısından hiçbir sıkıntımız olamaz. O bakımdan OHAL koşullarının bir kanun maddesiyle bir Fransa örneği olabilir; ya da kendimize

özgü bir yapısı olabilir."

Bilecik Tayyip Erdoğan'ın OHAL sayesinde grevlerin yasaklandığını söylediğini hatırlatarak grevin bir hak olduğunu ifade etse de "Ama aslolan şu; iyi ekonomiyi besleyen ana noktalarına bakıldığı zaman işvereniyle işçisiyle bütünlüktür. Topyekün bakıldığında umuda koşan, iyiliğe koşan ve güçlü bir iş dünyası ekosisteminin tıkr tıkr çalışmasıdır. Yani grev hakkının bu noktalardaki ifadesi olmasa da olur diye düşünüyorum" dedi.

Orman arazileri satışa çıkarılacak...

Doğa talanı devam ediyor

Bugünlerde mecliste tartışılan konulardan bir tanesi Marx'ın ünlü veciz sözünü akıllara getiriyor: Kapitalizm, gölgesini satamadığı ağacı keser. Odağına toplumu değil kârı koyan kapitalist sistem, kirli çıkarları için doğayı talan etmeye devam ediyor.

12 Mart 2018 tarihinde TBMM'ye sunulan ve bir ay gibi kısa bir sürede Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nda görüşülen Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın ilk 20 maddesi ilgili komisyonda geçti. Hazırlanan bu yeni düzenleme ile "ihtiyaç fazlası" orman arazileri satışa çıkarılacak. 3. köprü ile Kuzey Ormanları'nı katleden, yandaş sermaye Cengiz Holding'in altın madenleri için Cerattepe'nin talanına izin veren, şehrin içindeki en ufak bir yeşil alana dahi göz diken sermaye devleti bu kez de doğrudan orman arazilerini satışa çıkarıyor.

Türkiye Ormanlılar Derneği, konuyla ilgili yaptığı açıklamada şunları belirtti: "Kanunun yasallaşması durumunda yeni 2B alanlarının oluşacağı, dikili satışlar yoluyla ülke ormanlarının tahrip edileceği, ormanların ormancılık dışı ve toplum yararına olmayan pek çok iş ve işlemle zarar göreceği, orman köylülerinin bazı yasal hak ve imtiyazlarından mahrum kalacağı ve orman teşkilatına yapılacak atamalarda adaletsiz uygulamaların görüleceği kaygısı taşınmaktadır. Bu nedenlerle, tasarı geri çekilmeli ve konuyla ilgili tüm paydaşların demokratik katılımı sonucunda oluşacak bir mutabakata kadar yasalasmamalıdır". 2B, "orman vasfını yitirmiş alanların" kapitalistlere peşkeş çekilmesi anlamına geliyor.

Söz konusu kanunun 19. maddesinde "Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nca, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerlerle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlardan, Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın teklifi üzerine sınırları Bakanlar Kurulu'nca belirlenen alanlar, Bakanlar Kurulu'nca belirlenecek usul ve esaslara göre Orman Genel Müdürlüğü'nce orman sınırları dışına çıkartılarak tapuda Hazine adına tescil edilir. Orman sınırları dışına çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğü'ne orman tesis etmek üzere tahsis edilir" denilerek yeni 2B araziler yaratılmaya çalışılıyor. "Bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen" tanımlamasına tepki gösteren Türkiye Ormanlılar Derneği bu konuda şunlara dikkat çekti:

"- Bir yerin, 'bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmemesi' ifadesi bilimsel ve tek-

nik açıdan kabul edilemez.

-Kaynağını Anayasa'nın 169. maddesinin son fıkrasından alan 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2. maddesine yeni bir boyut ekleniyor. Buna göre Anayasa tarafından kesin bir dille yasaklanan 31 Aralık 1981 tarihinden sonra orman vasfını yitirmiş (üzerinde halen yerleşim yeri bulunan) yerlerin de orman rejimi dışına çıkarılmasına olanak sağlanıyor. Bu yönüyle madde, Anayasa'nın 169. maddesine açık bir şekilde aykırıdır.

-Anayasa'nın 10. maddesinde yer alan 'Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadır' ilkesine de aykırıdır. Devlet ormanlarına yasal olmayan bir biçimde yerleşmiş olanlara bir kez daha prim verilmeye çalışılıyor. Kamu malı sayılan ormanlara suç işleyerek yerleşen kişiler yine ödüllendirilmek isteniyor. Yasa dışı yollarla orman alanlarında kurulan yerleşim yerleri meşrulaştırılıyor.

-Bu maddeyle yerleşim yeri oluşturulmasına uygun olan taşlık, kayalık,

verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanların da orman rejimi dışına çıkarılmasına çalışılıyor. Orman Kanunu'ndaki orman tanımı üzerinde ağaç bulunan alanları orman olarak kabul ediyor. Ancak orman içindeki ağaçsız taşlık, kayalık alanlar orman ekosisteminin önemli bir parçasıdır. Bu alanlar özellikle yaban hayatı için son derece önemlidir. Kayalık alanlar dağ keçileri, yırtıcı kuşlar gibi bir çok hayvan türü için özel habitatlar oluşturuyor. Bu maddenin uygulanması halinde bu habitatlar tahrip olacak.

-Maddenin ilk fıkrasının sonuna eklenen 'orman sınırları dışına çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazine'nin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğü'ne orman tesis etmek üzere tahsis edilir' şeklindeki hüküm yanıltıcıdır. Çünkü, ormanların korunmasında esas olan orman örtüsünün, orman niteliğinin kaybolmamasıdır. Orman sayılmayan bazı Hazine arazilerinin orman vasfını kazanması 300 yıl gibi zamanları gerektirir. Dolayısıyla bu durum orman sınırlarında daraltma yapılmadığını göstermez. Kaldı ki, Anayasa devlete orman alanlarını artırmak görevi vermiştir. Dolayısıyla orman olarak kullanılması gereken yerlerin orman rejimine alınması hiçbir koşul veya karşılık olmaksızın zaten devletin görevidir."

Bir alana iki fidan dikince katlettiği ormanları telafi ettiğini sanan gerici iktidar, bir ormanı yok ettiğinde aslında o şehrin, hatta o bölgenin ekosistemini yok ettiğini, yüzyıllar boyunca onarılamayacak zararlar verdiğini gözden kaçırıyor, ya da işine gelmiyor. Kapitalist sistem kendi bekası için tüm dünyayı yıkıma sürüklüyor. Tutarlı bir çevre mücadelesi, anti-kapitalist bir bakışı zorunlu kılıyor.

"Nükleer santral Karadeniz'i öldürebilir"

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) İstanbul Şubesi, 25 Nisan'da Harbiye'deki eğitim binasında, Çernobil patlamasını 32. yıldönümü nedeniyle "Nükleer santralin etkileri" başlıklı bir panel ve basın açıklaması düzenledi.

EMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Erol Celepsoy tarafından okunan açıklamada, nükleer karşıtı eylemlerin yasaklanmasına tepki gösterilerek 7 yıl önce gerçekleşen Fukuşima patlamasının radyoaktif kalıntılarının temizlenmesi için 48 bin yıla ihtiyaç olduğunu belirtti. Çernobil'in ardından devlet yetkililerinin açıklamasının tam tersine Türkiye'de kanser oranının arttığına dikkat çekilen açıklamada bugün de Sinop'a nükleer santral

kurulmak istenmesine ve İğneada'da nükleer santral yapılması planlarına değinildi.

Türkiye'nin enerji ihtiyacı olmadığına, Akkuyu'ya kurulan nükleer santralin gereksiz olduğuna dikkat çekilen açıklamada AKP'nin ısrarla sürdürdüğü nükleer politikasının akıl ve bilim dışı olduğu ifade edildi.

Açıklamanın ardından düzenlenen panelde konuşan Prof. Dr. Hayrettin Kılıç, Akkuyu nükleer santralının ÇED raporuna dair bilgi verdi ve raporun kes-yapıştır yöntemiyle hazırlandığını, hiçbir bilimsel bilgi içermediğini belirtti. Sinop'ta yapılacak bir nükleer atık yayılımının ise Karadeniz'i ölü denize çevireceğine dikkat çekti.

Panelin devamında Fukuşima'dan gelen

nükleer felaket tanığı Masumi Kowata, iktidarın Fukuşima'da nükleer atıkların temizlendiği iddiasıyla yaptığı eve dönüş çağrısının pek de karşılık bulmadığını, çünkü rüzgar oluştuğunda radyasyon seviyesinin 100 kat arttığını, dönenlerin de radyoaktif kirliliğe maruz kaldığını anlattı. Özellikle çocuklarda kanser vakalarının arttığını söyleyen Kowata, devlet yetkililerininse bu durumun Fukuşima'yla ilgili olmadığını iddia etmesine tepki gösterdi. Kowata, nükleer santrallere karşı bir araya gelerek mücadele etme çağrısı yaptı.

Nükleer Karşıtı Platform (NKP) da Çernobil faciasının 32. yıldönümü dolayısıyla 22 Nisan'da İstanbul'da Beşiktaş ve Kadıköy'de; Sinop ve Mersin'de eylemler gerçekleştirdi.

Tutsak annesi: Çocuklarımıza insanca davranılmasını istiyoruz!

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutsak olan Türkiye Komünist İşçi Partisi dava tutsağı Onur Kara'nın annesi ile hapishanede yaşanan baskı ve yasaklarla birlikte tutsak ailesi olarak kendilerinin neler yaşadığı, hissettiği üzerine konuştu.

Tutsak annesi, Kara'nın karşılaştığı yasaklarla ilgili sorumuza "Kitap, yayın yasağı var. Arkadaşları ile mektuplaşmasında engel var. Gelen ve giden mektupların engellendiğini söylüyor. Kitapları da alamıyor" dedi.

"HEM TELEFON HEM GÖRÜŞ YASAĞI VERDİLER, 3 AY GÖRÜŞMEDİK"

Sürgün sevkle Kara'nın Tekirdağ'a getirildiğini hatırlatan anne, görüş için 14 saatlik yoldan gelip görüşün hemen sonrasında ise tekrar aynı yolu geri dönmek zorunda kaldığını anlatarak sözlerini şu şekilde devam ettirdi:

"Görüş cezası geliyor sürekli. Biz 3 aydır ilk defa gelebildik açık görüşe. Telefon haklarını da ellerinden almışlar. Normalde iki ceza aynı anda verilemez. Hem görüş hem de telefon cezası veriyorlar. 'Bu bir ceza değil, idari bir tedbirdir' diyerek gerekçelendiriyorlar. 'Aynı anda iki cezayı vermedik' diye savunma yapıyorlar.

Ben her hafta sabırsızlıkla oğlumdan gelecek telefonu bekliyorum. Onun sesini duymak istiyorum. Biraz o bana moral veriyor. Ama bir bakıyorum ki görüş yasağı gelmiş. O zaman benim dünyam kararıyor.

O bitiyor, ayda bir ben 14 saat yol geliyorum çocuğumu 1 saat görebilmek için. Onu da elimden alıyorlar. Bir de görüş yasağı veriyorlar. Hem telefon yasağı hem de görüş yasağı bizi ailece temelli

mahvediyorlar. Aile olarak içeride zaten göremiyoruz. Onun rahat olmadığını biliyoruz içeride. Bir de sesini duymayınca onla birlikte aynı acıları, sıkıntıları aile olarak biz de dışarıda yaşıyoruz."

"ÇOCUKLARIMIZIN BEDENEN VE RUHEN SAĞLIKLI KALMALARINI İSTİYORUZ"

Geçtiğimiz haftalarda Kara'nın revirden hücrelerine götürülürken yerlerde sürüklendiğini hatırlatan anne, "Gardıyanlar keyfine göre hareket ediyor. Nâsılsa içeride kimse bunları görmeyecek diyorlar" sözleriyle tepkisini dile getirdi.

Devrimci tutsakların sadece bedenlerinin içeride olduğunu söyleyen Anne, sadece kendi çocuğunun değil diğer tutsakların da benzer sorunlar ve saldırılarla karşı karşıya kaldığını söylerken sürekli karşılaşılan 'cezalara' ilişkin ise şunları ifade etti:

"Cezaevinde ceza üstüne ceza veriyorlar. Bu neydi, neyin cezasıdır anlaşılmıyor. Bu şekilde hem tutsakları hem de aileleri de kendilerine karşı daha fazla bileyiyorlar.

Biz çocuklarımızın, içerideler ama en azından beden ve ruhen sağlıklı olmalarını istiyoruz. İçeride olanların çoğu hem beden hem de ruhen sağlıksız olarak çıkıyorlar."

"HAPİSHANE İÇİNDE TEKRAR HAPİS EDİYORLAR"

Kara'nın annesi, son dönemde uygulamaya sokulan kafes ve kamera saldırılarına ilişkin ise şunları anlattı:

"Avlulara tel kafes geriyorlar. Ne yapacaklarını şaşırdılar. Önceden kamera

saldırıları vardı. Yani cezaevi değil işkencehaneye çevirdiler. Avlunun mantığı insanların gökyüzünü görebilmesidir. Cezaevindeki tutsaklar görüşmeleri kısıtlandığı için avlular üzerinden iletişim kurma ihtiyacı duyuyorlar. Bunu da engellemeyi amaçlıyorlar bu şekilde. Cezaevi, oraya girenin sürekli bir şekilde işkenceye maruz kaldığı bir yer haline dönüştürülmeye çalışılıyor.

Birbirleriyle görüşmesinler istiyorlar. Arkadaş görüşlerini ellerinden aldılar. Tecrit ediyorlar. Hapishane içinde tekrar hapis ediyorlar. Bunlar insan, kafeslerin içinde tutulacak hayvan değililer."

"TEK TİPE KARŞI BİZ DE DIŞARIDA AİLE OLARAK DİRENECEĞİZ"

Tek tip elbise saldırısına ilişkin düşüncelerini sordukumuz anne, bunu uygulayacaklarını söylediklerini ancak henüz bir netlik olmadığını belirterek şöyle devam etti:

"Kesinlikle tek tipe karşıyız. Biz de dışarıda aile olarak direneceğiz. Gerekli yerlere gidip görüşeceğiz. Tek tiple onları toplumdaki iyice soyutlamak, halkın gözünden aşağılamak istiyorlar. Tutsaklarla birlikte onların aileleri de aşağılanmak isteniyor bu şekilde. Aileleri de bu uygulamalarla toplumdaki soyutlanmış oluyorlar bu tek tip uygulamasıyla."

Çocuklarının yaşadığı baskı, yasak ve sıkıntıların kendisi gibi diğer anneleri, aileleri de çok üzdüğünü söyleyerek "Her şekilde biz de çocuklarımızın yaşadığını aynı şekilde yaşıyoruz. Benim gibi birçok tutsak annesi de aynı acıları, sıkıntıları yaşıyor. Çocuklarımıza insanca davranılmasını istiyoruz" dedi.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

Özgür basın emekçileri: Gazetecilik yargılanamaz!

AKP iktidarının devrimci, ilerici, muhalif basına yönelik saldırıları her geçen gün artarken son dönemde de birçok basın emekçisinin tutuklama saldırısı ile karşılaşması 21 Nisan'da yapılan eylemle protesto edildi.

İstanbul'daki özgür basın emekçileri tarafından 21 Nisan günü Galatasaray Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemde ilk olarak TGS Genel Sekreteri Mustafa Kuleli, ÖGİ Sözcüsü Hakkı Boltan ve İHD İstanbul Şubesi Başkanı Gülseren Yeleri yaptıkları konuşmalarla devrimci, ilerici basına, gazetecilere yönelik saldırıları teşhir ettiler.

TGS üyesi Seyhan Avşar tarafından okunan basın açıklamasında basına yönelik saldırıların arttığına dikkat çekilerek bugün Türkiye hapishanelerinde 180'e yakın tutuklu gazeteci bulunduğu belirtildi. Ayrıca, yakın zamanda da *Özgürlükçü Demokrasi* gazetesine ve Gün Matbaası'na TMSF tarafından el konulmasının ardından şimdi de ETHA çalışanları Pınar Gayıp, Semiha Şahin ve Adil Demirci'nin de hukuksuz bir şekilde tutuklandığı belirtildi. *Mücadele Birliği* muhabiri Serpil Ünal'ın hasta olmasına rağmen tutuklanarak hapishane koşullarına mahkum edildiği hatırlatıldı.

Açıklamanın devamında, "Arkadaşlarımızın tek suçunun gazetecilik olduğunu ifadelerinde sorulan sorulardan da anlayabiliyoruz. Tutuklanan birçok gazetecinin tutuklanma gerekçesi yaptıkları haberler, sordukları sorular ve çektikleri görüntüler olarak iddianamelerde yer almıştır. Şunu çok iyi biliyoruz ki tutuklanan gazeteciler gerçeklerin karanlıkta kalmaması için mücadele eden, özgür basın geleneğinin birer parçasıydılar" ifadeleri kullanıldı.

Gözaltı ve tutuklama saldırılarının özgür basın geleneğini susturamaya çağrı, gerçeklerin üzerini örtmeye ve boyamaya yetmeyeceği dile getirilerek "İçeride, dışarıda nerede olursak olalım sokakların sesi olacağız" denildi.

Saldırılara boyun eğilmeyeceği vurgulanarak "Ezilenlerin, ötekileştirilenlerin, dili, dini, kültürü yasaklanan herkesin, çocukların, kadınların, işçilerin, emekçilerin sesi olmayı sürdüreceğiz ve baskılara boyun eğmeyeceğiz" ifadeleriyle açıklama sona erdi.

“Devrimci tutsakların sesi olmak zorundayız!”

Tekirdağ 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde bulunan DHKP-C dava tutsağı Veli Yıldırım’ın eşiyle, hapishanedeki yasak ve saldırıları konuştuk.

Eşinin “örgüt üyeliği” gerekçesiyle 6 yıl 3 ay hapis istemiyle yargıldığını ve 3 yıldır tutsak olduğunu belirten Yıldırım; “Cezaevine girdikten sonra ardi ardına defalarca davalar açıldı. Hiçbir suç olmadığı halde tutuklu, tecrit koşulları altında tutsak şu anda” dedi.

“TECRİT KOŞULARI OHAL’DEN SONRA ARTTI”

Tecrit koşullarının özellikle OHAL’den sonra arttığına vurgu yapan Yıldırım; “Genelde direniş içerisinde şü anda devrimci tutsaklar. Ayakta sayım vermedikleri için sürekli şiddete maruz kalıyorlar. 11 kişilik bir gardiyan grubu var, bunlar işkence ekibi.

Kitap toplamalar oluyor, slogan atıldığı zaman hücrelere girip tutsakları duvarlara sürtüyorlar, merdivenlerden aşağı yuvarlıyorlar.”

Eşinin 3 kişilik bir hücrede tutulduğunu belirterek aynı hücrede kalan epilepsi hastası tutsağın bazen ilaçlarının verilmediğini ve bu nedenle durumunun kötüleştiğini aktardı. Eşinin de hastalandığında yaşadığı sorunları; “Eşim hastalandı, 1 ay sonra hastaneye götürüldü, yanlış tedavi uygulanmış. İlaçlarını cezaevine geldikten 15 gün sonra getirmişler. Bu sadece eşime yönelik değil bütün tutsaklara yönelik bir uygulamaya” ifadelerini dile getirdi.

Doktorların da tutsaklara yönelik sistematik saldırının bir parçası olduğunu ifade etti.

“EŞİMİN YAPTIĞI BİLEKLİĞİ DAHI VERMEDİLER”

Yıldırım karşılaştıkları yasak zincirini ise şu şekilde anlattı: “OHAL’den önce evdeki kıyafetlerini götürebiliyorduk.

Ama şimdi yeni kıyafet almak zorunda bırakıyorlar. Kullanılmış kıyafetleri kabul etmiyorlar. Bu da aileleri maddi yönden çok fazla yıpratıyor aslında.

Kitap götürdüğümüz zaman kitap verilmiyor. Onlar bir şeyler vermek istediği zaman da verilmiyor.

Geçen ay eşim bana ve kızıma bileklik yapmıştı. Gardiyanlara vermiş bana iletilmesi için. Fakat ben çıktığımda hayır bize vermediler dedi. Oysaki vermiş fakat bana vermediler bileklikleri.”

ARAMA BAHANESİYLE GÖRÜŞ SÜRESİNDEN ÇALIYORLAR

“Ziyaret kabulde arıyoruz. Daha sonra cezaevinin içerisine girdiğimiz zaman da arıyoruz. OHAL’den sonra giriş yaptığımız kapıda ayarı çok fazla oynadığı için giydiğimiz iç çamaşırlarındaki demirler dahi ötüyor. OHAL’den sonra bizi geri gönderip iç çamaşırlarımızı çıkarttırıp tekrar alıyorlar.

Ben bununla 3 kere karşılaştıktan sonra bağırdım, tepki gösterdim. Dedim ki ‘eğer bunun ayarını yapmazsanız, müdürünüzü buraya çağırmasanız biz

çıplak içeri gireceğiz’ dedik. Bunu birkaç kadın arkadaş olarak söyledik. Defalarca kapı ötüyor ve biz yarım saat sonra görüşe girebiliyoruz. Bilinçli olarak bunu yapıyorlar ve bunu bilinçli ailelere yapıyorlar. Görüş zamanını kısıtlamak için.”

Eskiden kapalı görüşlerde diğer tutsaklarla da selamlaşabildiklerini anlatan Yıldırım, OHAL sonrasında ise bunun engellendiğini belirterek “OHAL’den sonra sadece görüşüne geldiğiniz tutsakla görüşebiliyorsunuz. Hatta biz aileler olarak birlik olmuş, tecrit ve hasta tutsaklarla ilgili kampanyalar yapıyorduk. Görüş günlerimizi değiştirerek bizleri bölmüş oldular” dedi.

30 TUTSAK ZEHİRLENDİ, HAPİSHANE ÖRTBAS ETTİ

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi’nde 30 tutsağın zehirlenerek hastaneye kaldırılmasına ilişkin ise şunları dile getirdi: “Tutsaklar bir gece ansızın zehirleniyorlar. Ateş, ishal ve kusma nedeniyle hastaneye götürülüyorlar. 30 tutsak acile kaldırıldı. Fakat sonuçlarda ne çıktı, neyden zehirlendiler? Bu belli değil. Cezaevi

yönetimi bunu örtbas etti.

Yani can güvenlikleri yok. Darp ediliyorlar, işkence görüyorlar.

Eşim hastanede tecriti protesto eden bir slogan attığı için bir uzman çavuş tarafından darp edildi, yaralandı. Onun hakkında suç duyurusu yapıldı.”

“ÖLÜRLERSE HABERİMİZ OLMAYACAK!”

Tel örgüler takılmaya başladı. FETÖ bahanesiyle hayata geçiriliyor ama burada asıl devrimci tutsakları hedefliyorlar. Devrimci tutsakların birbirleriyle haberleşmesini engellemek istiyorlar. Havalandırmalara kameralar konuldu. Bunları kırdılar. Bu nedenle hücre cezası aldılar. Eşim slogan attığı için 4 ay görüş yasağı aldı. Bu süreçte çocuklarım babalarıyla görüşemediler.

Ben de gidemediğim zaman telefon açıyordum ama bir bilgi alamıyordum. Yani ölürlerse haberimiz olmayacak bizim.

Bu yüzden örgüt ayrımı yapmadan hepimiz birlik olmalıyız. Onların sesi olmalıyız. Çünkü onlar seslerini bize duyuramıyor. Aylarca onlar bize mektup gönderemiyor.”

“DEVİRİMCİ TUTSAKLARIN SESİ OLMAK ZORUNDAYIZ”

Yıldırım, tek tip elbise saldırısıyla ilgili ise şunları ifade etti:

“Eşim ve hareketi tek tipi giymeyeceğiz, yırtıp atacağız dedi. Gerekirse açlık grevine başlayacaklarını açıkladılar.

Onlar bizim onurumuz, onlar bizim gururumuz. Devrimci tutsakların her zaman sesi olmak zorundayız. Ailelere destek vermek zorundayız. Onları yalnız bırakmamamız gerekiyor. Hiçbir zaman AKP faşizmine boyun eğmeyeceğiz. Onun ne kulu ne kölesi olmayacağız. Biz haklıyız ve kazanacağız.”

KIZIL BAYRAK / TRAKYA

“Ermeni soykırımıyla yüzleşilsin”

Ermeni soykırımının 103. yılı vesilesiyle katledilenler anılırken katliam lanetlendi.

23 Nisan’daki anmanın ilk ayağı İHD’nin çağrısıyla 1915’te işkencehane olarak kullanılan Sultanahmet’teki Türk İslam Eserleri Müzesi önünde yapacağı anmaydı. Ancak pankart ve dövizlerde yer alan “katliam” ve “soykırım” kelimelerini gerekçe gösteren polis bu kelimeler olmadan açıklama yapılmasını dayatınca İHD’liler dayatmayı kabul etmedi ve basın açıklamasını gerçekleştirmediler.

Hemen ardından açıklamayı yapmak

için İHD İstanbul Şubesi’ne geçilirken kitle dağıldıktan sonra pankart ve dövizleri almayı bekleyen İHD’lilerden 3 kişi gözaltına alındı.

İHD’deki basın toplantısında ise İHD İstanbul Şubesi İrkçılık ve Ayrımcılığa Karşı Komisyon üyesi Meral Çıldır, Avrupa İrkçılık Karşıtı Taban Örgütü (EGAM) Başkanı Benjamin Abtan, Ermeni Genel Hayırseverler Birliği (AGBU) Avrupa Sözcüsü Nicholas Tavitian ve Fransa Ulusal Meclisi üyesi ve Dışişleri Komisyonu Başkan Yardımcısı Mireille Clapot tarafından yapılan konuşmalarda eylemin engellenmesi ve gözaltı saldırısı

kınandı. Böyle bir uygulama ile ilk defa karşılaşıldığı belirtilerek soykırımın yüzleşme çağrısı yapıldı.

Akşam saat 19.00’da ise Tünel Meydanı’nda gerçekleştirilen oturma eyleminde katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları yere serildi. Eylemde yapılan konuşmada katliamın tarihi anlatılarak yüzleşme çağrısı bir kez daha dile getirildi.

Ertesi gün de İHD İstanbul Şubesi tarafından yapılan basın toplantısında ise “Ermeni soykırımını anmak değil. Bu soykırımın yüzleşmemek suçtur” denildi.

“Bu bezirgan saltanatı, bu zulüm bitmesin diye...”*

Lenin Nisan 1904 tarihli 1 Mayıs bildirisinde “Bu büyük mücadelede iki dünya karşı karşıya duruyor: sermayenin dünyasına karşı emeğin dünyası; sömürünün ve köleliğin dünyasına karşı kardeşliğin ve özgürlüğün dünyası...” demektedir. Günümüz kapitalizm koşullarında değişen bir şey yoktur. Emeğin dünyası kurulan kadar bu böyle devam edecektir.

2018 1 Mayıs’ı yaklaşırken sermaye devleti sınıf mücadelesi verenlere nefes alma hakkı tanımamaktadır. Birçok ilde 1 Mayıs faaliyeti yürütümlere yönelik saldırılar, engelleme girişimleri devreye sokulmaktadır. Bir tarafta 1 Mayıs alanı olan Taksim yasaklanırken, diğer tarafta 1 Mayıs mitinglerinin içeriğine müdahale edilmeye çalışılmaktadır. Bu haliyle devlet sermayenin egemenliği tahkim etmek, 1 Mayıs’lar üzerinde ise tam bir denetim kurmak istemektedir.

Geçtiğimiz hafta 1 Mayıs çalışmalarına dönük saldırıların hedefinde de bu vardır. 1 Mayıs’a çağrı yapan BDSP’lilerin gözaltına alınması ve adli kontrol şartıyla serbest bırakılması, fabrika önlerinde ve organize sanayi bölgelerinde güvenliklerin saldırıları, 1 Mayıs çağrısı nedeniyle 10 ESP’linin tutuklanması 1 Mayıs’a yönelik saldırıların güncel örnekleri oldu. Yine, HDP’lilerin Taksim İstiklal Caddesi’nde toplu olarak bildiri dağıtımına yasak koyan sermaye devleti, sarı renkli

işçi bareti takımasını da engelledi.

Birçok ilde valilik eliyle eylem, yürüyüş, siyasi faaliyet gerçekleştirme yasağı getirilmektedir. Sinop’ta nükleer karşıtı panel valilik emriyle “kamu düzeni ve güvenliği açısından risk oluşturacağı” gerekçesiyle yasaklanırken, Mardin’de ise bütün toplantı, yürüyüş, basın açıklaması, anma, stand, meşale yakma, oturma eylemi ve protesto gibi tüm gösteriler, afiş, pankart asma, bildiri-broşür dağıtımını 19 Temmuz’a kadar kaymakamlık iznine tabi kılındı.

İzmit’te Memur-Sen’in 1 Mayıs gerçekleştireceği gerekçesiyle diğer konfederasyonlara ikinci bir 1 Mayıs’ı gerçekleştirme yasağı getirildi. Ya Memur-Sen’inkine katılın ya da yapmayın dayatmasında bulunuldu.

Ankara’da ise valilik ilk miting baş-

vursunu “Sendikalar amaçları dışında faaliyette bulunamaz” yanıtıyla reddetti. Kürtçe tüm sloganların yanı sıra, AKP’nin eleştirilmesine, tecavüz kelimesine, “iş cinayetlerinin hesabını soracağız”, “işçi katilleri yargılsın”, “taşerona hayır” pankartlarına yasak koyan valilik; savaşa, gazetecilerin tutuklanmasına, nükleer santrallere, kadın cinayetlerine karşı sloganların ise sakıncalı olduğunu savundu. Mitingin bütün içeriğine karışan, değiştirilmesini isteyen valilik daha 1 Mayıs gelmeden odalar ve konfederasyonlar üzerinde denetim ve baskı kurmaya başladı. Valilik ikinci başvuruyu kabul etmesine rağmen, geçtiğimiz günlerde Ulus Meydanı’nda valilikten izin alınmadığı gerekçesiyle Tertip Komitesi’nin bildiri dağıtımına izin vermedi.

Sermaye devleti emeğin örgütlü gü-

cünden korkmaktadır. Emeğin dünyasından korkmaktadır. Çünkü bu onun sonu anlamına gelmektedir. Bugün 8 saatlik işgününden 1 Mayıs’ın resmi tatil olmasına kadar elimizdeki bütün haklar kazanılmış haklardır. Hiç kimse onları bize lütfetmemiştir, vermemiştir. İşçi sınıfı mücadeleyle kazanmıştır. Mücadele ettiği sürece koruyacak ve büyütecektir. Emeğin dünyası zaferini, sermayenin dünyasını ortadan kaldırarak, sermayenin egemenliğine son vererek, emeği özgürleştirerek ilan edecektir.

Lenin’in aynı 1 Mayıs bildirisinde dediği gibi: “Dünya üzerinde hiçbir kuvvet, gittikçe daha fazla sınıf bilinciyle kuşanarak, daha sıkı birleşerek ve örgütlenerek büyüyen milyonlarca işçiyi alt edemez.”

* Nazım Hikmet, *Ellerinize ve yalana dair şiirinden, 1949*

Sınıf devrimcileri 2018 1 Mayıs’ına hazırlıklarını çeşitli toplantılar ve etkinliklerle sürdürdü.

İSTANBUL DGB PİKNIKTE BULUŞTU

Devrimci Gençlik Birliği (DGB), İstanbul’da düzenlediği piknikte 1 Mayıs’ın gençlik açısından anlamı üzerinde durdu. Savaş politikalarına tutum almanın önemi dile getirildi ve ‘68 hareketinin 50. yıldönümü vesilesiyle anti-emperyalist mücadelenin güncelliğini koruduğu ifade edildi. Piknikte 22 Nisan 2001’de ölüm oruçlarında ölümsüzleşen komünist Hatice Yürekli de anıldı.

ESENYURT BDSP’DEN 1 MAYIS ETKİNLİĞİ

Esenyurt Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun (BDSP) 21 Nisan günü düzenlediği etkinlikte işçi sınıfı ve emekçilerin Türkiye’de ve dünyada bedeller ödenerek kazanılan 1 Mayıs’a sahip çıkması çağrısı yapıldı.

Sınıf devrimcilerinden 1 Mayıs etkinlikleri

DEV TEKSTİL’DEN İZMİR’DE PİKNIK

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası’nın (DEV TEKSTİL) düzenlediği piknikte “İşçiler örgütlenmeyi tartışıyor” başlığıyla yapılan forumda işçilerin asıl seçiminin örgütlenme olması gerektiği vurgulandı.

ÇERKEZKÖY VE ÇORLU’DAN İŞÇİLER PİKNIKTE BULUŞTU

DEV TEKSTİL’in düzenlediği piknikte yapılan forumda birçok iş kolundan işçiler, üniversiteli gençler ve emekçi kadınlar söz aldı. Greif direnişçisi de kendi deneyimini aktardı. Çorlu Kadın Platformu adına yapılan konuşmada da kadınlara dönük saldırıların artmasına karşı 1 Mayıs’a çağrı yapıldı.

EGE İŞÇİ BİRLİĞİ’NDEN 1 MAYIS PİKNIKİ

Ege İşçi Birliği (EİB) tarafından dü-

zenlenen piknikte 1 Mayıs’ın işçi sınıfı için taşıdığı büyük öneme dikkat çekilerek işçilerin birliğine olan ihtiyaç vurgulandı.

BURSA’DA İŞÇİLER 1 MAYIS PİKNIKİNDE BULUŞTU

Bursa’da 22 Nisan günü Metal İşçileri Birliği’nin (MİB) çağrısıyla gerçekleşen piknikte kurulan serbest kürsüde söz alan işçiler, 1 Mayıs’larda neden alanlarda olmak gerektiğini gerekçelendirdiler ve işçi sınıfının, talepleriyle alanlarda olmasının önemine işaret ettiler.

ÜMRANİYE BDSP’DEN 1 MAYIS PİKNIKİ

22 Nisan günü gerçekleşen piknikte BDSP adına yapılan konuşmada artan baskılara, yasalara ve gericiliğe, emperyalist savaşa karşı tek seçeneğin işçi

ve emekçilerin mücadelesi olduğu vurgulandı, bu seneki 1 Mayıs’ın siyasal düzene karşı verilecek mücadelede daha çok önem arz ettiği söylendi.

İSTANBUL’DA 1 MAYIS İŞÇİ FORUMU

İşçilerin Birliği Derneği (İBD), DEV TEKSTİL ve Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) 22 Nisan’da “Güvenceli iş ve gelecek için 1 Mayıs’a!” şiarı ile işçi forumu gerçekleştirdi. TOMİS adına yapılan konuşmada patronların ve devletin emekçilere birlikte saldırdığına dikkat çekildi. Forumda emekçiler ve direnişçiler konuşarak mücadele çağrısı yaptılar.

ANKARA İŞÇİ MECLİSİ’NDEN 1 MAYIS FORUMU

22 Nisan’da gerçekleşen forumda ‘Dünü ve bugünü ile 1 Mayıs ve işçi sınıfı hareketi’ başlığıyla bir sunum gerçekleştirildi. Forum kısmında “Neden 1 Mayıs’a katılmalıyım?” sorusuna yanıt arandı. Çeşitli iş kollarından işçilerin söz alarak birlik ve mücadele çağrısı yaptığı forum, canlı bir şekilde yürütülen tartışmalarla sonlandırıldı.

“Savaştan daha fazla insan ölüyor iş cinayetlerinde”

Adalet Arayan İşçi Aileleri “28 Nisan İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü İlan Edilsin!” talebiyle bir kez daha 28 Nisan’da alana çıkmaya hazırlanıyor.

17 yaşındaki oğlu Eren’i 2013 yılında Esenyurt Özel Doğa Hastanesi’ndeki iş cinayetinde kaybeden Erdinç Eroğlu ile iş cinayetlerinin nedenlerini, devletin buradaki sorumluluğunu ve 28 Nisan’ı konuştuk.

Eroğlu, iş cinayetlerinin kaynağı ile ilgili sorumuza karşılık şunları ifade etti:

“İş cinayetlerinin yaşanmasındaki en büyük etken işverenin, yani burjuvazinin kâr hırsı bence.

Her türlü işçi sağlığı ve güvenliği harcamalarını maliyet olarak gördükleri, zamandan çalma (işin yavaşlaması) olarak gördükleri için bu alana yatırım yapmıyorlar.

İşçi sağlığı ve güvenliği (İSG) alanıyla ilgili çalışanlara eğitim vermiyorlar, gerekli ekipmanları almıyorlar bu nedenle.”

Kapitalistlerin nasıl bu kadar rahat hareket edebildiklerine ilişkin ise Eroğlu; “Kanunen İSG önlemlerini almak gibi işverenlerin bir yükümlülüğü var. Ama uygulamıyorlar.

Devlet İSG yasasını erteliyor ama mevcut yasadaki tedbirleri uygulasalar bile işçilerin hayatı kurtulabilir. Bu yasayı da sadece AB uyum yasaları çerçevesinde çıkardılar” dedi.

“DEVLET POLİTİK TERCİHİNİ DE İŞVERENLERDEN YANA KULLANIYOR”

Sermaye devletinin iş cinayetlerindeki rolüne, sorumluluğuna ilişkin ise şöyle konuştu: “Devlet dediğimiz şey 100 tane aile tarafından yönlendiriliyor. Devlet neden işverenlerden yana, neden yargı yanlı davranıyor, niye denetim görevini yapmıyor?

Bunu devletin tamamen politik tercihi olarak görüyorum. Devlet politik tercihini işçilerden, emekçilerden yana değil de işverenlerden yana kullanıyor.

Örneğin tüm Türkiye’de teknik anlamda işyerlerini denetleyecek 100 kadar iş müfettişi var. Sen yasa çıkarıyorsun ama yasayı denetleyecek mekanizman yok. Yasayı denetleyecek mekanizman olmadığı zaman sen hiçbir şey yapamazsın. Formaliteden öteye geçmez bu yasa.

Binlerce inşaat, binlerce fabrika var. Siz buraları denetlemeyip sadece işverenin inisiyatifine bırakırsanız işveren de işi taşeronlaştırır. Torunlar, Marmara Park AVM gibi... İş cinayeti olunca da sadece

“Bütün insanların mücadele etmesi gerekiyor. Savaştan daha fazla insan ölüyor iş cinayetlerinde. Her sene kayıtlı 2 bin kişi ölüyor. Belki de bu sayı 2-3 bin. Bu sistem bu halde giderse iş cinayetleri artmaya devam edecek.”

taşeronlar yargılanıyor, büyük patronlara dokunulmuyor.

Marmara Park AVM inşaatını yapan şirket Avrupa’nın her yerinde AVM yapıyor. Avrupa’daki inşaatlarda bir tane bile ölümlü iş kazası yok. Türkiye’ye geldiği zaman taşere ediyor. İşçiler için bin-iki bin liralık konteynırlar dahi çok görüldü ve orada işçiler çadırdaki yanarak can verdi.

Denetimin olmadığı bir yerde, işverenin yükümlülüklerini yerine getirmede bir yerde bunların yaşanmasını da normal olarak görüyorum. Devlet istese bin değil 10 bin müfettiş alırsa, denetim yapar. Ancak az sayıdaki müfettişler sadece toplu ölümlerin olduğu yerlere gidiyor.”

“BİZİM MÜCADELEMİZ KENDİMİZ İÇİN DEĞİL”

Yakınlarını iş cinayetinde kaybeden aileler olarak neler hissettiği ve yürüttükleri mücadelede neyi hedefledikleriyle ilgili sorumuza, kendisinin de bu sorunla oğlunu iş cinayetinde kaybettikten sonra ilgilendiği özelleştirisi ile başlayan Eroğlu, “Emek hareketi içinde de iş cinayetlerinin tanınırlığı yok” dedi.

Oğlunun ölümünden sorumlu olan hastanenin kendisine uzlaşma teklifi

yaptığını ancak kendisinin bunu reddederek mücadele yolunu seçtiğini belirterek şunları ifade etti: “Maksat kusurlu olanların hepsinin cezalandırılması.

Bizim mücadelemiz kendimiz için değil. Bu saatten sonra bizim kaybettiğimiz canlar ya da benim oğlum geri gelmeyecek. Sadece bu işi yapanlar cezasız kalsın ve diğerlerine örnek olsun. Ve başına gelmeyenler için...

Bütün insanların mücadele etmesi gerekiyor. Savaştan daha fazla insan ölüyor iş cinayetlerinde. Her sene kayıtlı 2 bin kişi ölüyor. Belki de bu sayı 2-3 bin.

Bu sistem bu halde giderse iş cinayetleri artmaya devam edecek.”

SENDİKALARIN, EMekten YANA HERKESİN DESTEĞİNE İHTİYACIMIZ VAR

Mücadelelerine destek veren hukukçu ve gönüllülerin olduğunu belirten Eroğlu, sendikaların ve emekten yana olan güçlerin de bu mücadeleyi sahiplenmesi gerektiğine vurgu yaparken şunları dile getirdi:

“Emek, sol, işçiler adına hareket eden diğer örgütlerin de bu mücadeleye destek vermesini beklerim. İlla ki oraya gelip

bayrak açmak değil bu destek. İşçilerin yanında olmak ya da bunu başka yerlerde anlatmak da bir destektir. Bizler varız, sosyalist basın sesimizi duyurmaya çalışıyor. Çok fazlayız ama bugün bir avuç insan var burada.

Aslında örgütlenmeyle, insanlık adına bir şey hisseden herkesin örgütlenmesiyle bu mücadelede bir şeyler kazanılır.

Sendikacılara sitemde bulunayım. Hiçbir şey yapmadan bir şey öğrenilmiyor. Bütün sendikaların avukatları bir tane iş cinayeti davasına girmiş mi, müdahil olmuş mu? Bu alana girmeden bu alan öğrenilmez. Bu ailelerin yanında durmadan bu mücadele yapılmaz. Sendikaların, kendilerini emekten yana koyan herkesin desteğine ihtiyacımız var.”

28 NİSAN’DA SALON TOPLANTISI VE YÜRÜYÜŞ GERÇEKLEŞTİRİLECEK

28 Nisan’ın anma ve yas günü ilan edilmesi için change.org üzerinden imza kampanyalarını devam ettirdiklerini hatırlatan Eroğlu, bu mücadelenin ilk olarak Kanada’da başladığını ve bu günün 27-28 ülkede yas günü ilan edildiğini belirtti.

“Buradaki asıl amaç iş cinayetlerine vurgu yapmak, hayatını kaybeden canlarımızı anmak. Temel amaç burada iş cinayetlerine yüksek dikkat çekerek bugünü anma ve yas günü ilan ederek bunların olmaması adına ve kaybettiğimiz canları tamamen anmaya yönelik bir gün” diyen Eroğlu, Türkiye’nin iş cinayetleri sıralamasında ilki çekenler arasında yer aldığını vurgulayarak bunun önemi ne dikkat çekti.

28 Nisan Cumartesi günü 14.00-18.00 saatleri arasında Şişli Belediyesi Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Evi’nde yapılacak salon toplantısının ardından saat 19.00’da Fransız Kültür Merkezi önünde buluşarak Galatasaray Meydanı’na yürüyüş gerçekleştireceklerini belirten Eroğlu son olarak şu çağırısı yaptı:

“Bu yürüyüşe, bu salon toplantısına kendini emekten yana konumlandıran sol, sosyal demokrat, demokrat işçileri, emekçileri bütün halkımızı destek vermeye çağırıyorum. Çünkü bu mücadele sadece bizim mücadelemiz değil. Biz onların adına mücadele ediyoruz ve onların da buna sahip çıkmasını bekliyoruz.

Eğer ki onlar bizim yanımızda olur, sahip çıkarsa iş cinayetlerinin azalacağını ve bu mücadelede kendimizi daha güçlü hissedeceğimizi düşünüyorum.”

“İşimiz ve iş güvencemiz için 1 Mayıs'ta alanlardayız”

İhraç edilmelerine karşı Bakırköy Özgürlük Meydanı'ndaki direnişte yer alan kamu emekçilerine yaklaşan 1 Mayıs'a ilişkin düşüncelerini sorduk.

“DİRENİŞ RUHUyla 1 MAYIS'TA ALANLARA”

1 Mayıs'ın sadece direnenlerin değil, tüm emekçilerin günü olduğunu belirten Onur Pekşen, “Tabi biz alanlarda olduğumuz için bizim için daha da anlamlı bu süreç” dedi. “1 Mayıs direnişin, umudun, mücadelenin büyüdüğü bir gün. Alanları doldurmanın heyecanı var olduğumuz bir gün” diyen Pekşen, saldırıların böylesine tırmandığı bir anda 1 Mayıs'ı örgütlemenin ve direniş ruhuyla alanları doldurmanın çok önemli olduğuna dikkat çekti. Pekşen son olarak şunları söyledi: “1 Mayıs'ı faşizmin bizden istediği tanımlara sığdırmak yerine emekçilerin tanımlarıyla tanımlamak daha doğru olmalıdır. Sınıf mücadelesinin yükseldiği bir dönemdir, emekçilerin mücadele günüdür. Onu bir bayram havasında değil de; mücadelenin büyüdüğü bir gün olarak algılamak en doğru olanıdır.”

“ÖZGÜR BİR ŞEKİLDE YAŞAMAK İÇİN 1 MAYIS'A”

Diğer bir direnişçi Arif Akkuş ise sözlere şöyle başladı: “1 Mayıs'ta biz her zaman söylediğimiz gibi bu ülkenin insanlarının artık demokratik bir şekilde, özgür ve barış içerisinde, dayanışma içerisinde yaşamasını talep ediyoruz. Her zaman da bunu söyledik. Bizim ihraç edilme nedenimiz de buydu zaten.”

“Artık ülkede baskının olmadığı, insanların özgür bir şekilde kendini ifade edebildiği, çocukların ölmediği, tecavüze uğramadığı, kadınların öldürülmediği bir toplum istiyoruz. Umarım artık kimse işsiz kalmaz, emekleri hiçe sayılmaz” di-

yerek sözlerine devam eden Akkuş, “Artık huzurlu bir toplum istiyoruz” diyerek ihraç edilmelerine ilişkin şöyle konuştu: “Bizler bu memuriyeti alımızın aklıyla, kendimiz çalışarak kazandık, hiç kimse bize bahşetmedi, bir lütfun sunmadı.” 1 Mayıs'ta talebinin işine geri dönmek olduğunu ifade eden Akkuş son olarak şunları dile getirdi: “Görüyorsunuz ki bir günde erken seçim olabiliyor. Suni gündemler yaratılabiliyor. Dolayısıyla insanlar bundan çok bıktı ve yoruldu. Artık insanlar özgür bir şekilde yaşamak istiyor. Benim de istediğim sadece budur. 1 Mayıs'ta herkesi alanlara çağırıyoruz.”

“GÜVENCELİ ÇALIŞMA İÇİN 1 MAYIS'TA ALANLARDAYIZ”

1 Mayıs'ın işçi ve emekçilerin haklarını dile getirdiği bir gün olduğunu hatırlatan Fatma Akkın ise “Bizim de talebimiz işimize geri dönmek. Bu taleple, bu ana-

şiarımızla alanlarda olacağız” diyerek herkesi 1 Mayıs'ta alanlara çağırdı.

Kendisi ihraç edilmemesine karşı ihraçlara karşı direnişte yer alan eğitim emekçisi İbrahim Arslanyüreği ise sözlerine şöyle başladı: “1 Mayıs benim için işçilerin emekçilerin bayramını ifade ediyor. Ben 1 Mayıs'ta alanlarda olacağım. İşim için, emeğim için, emekçiler için alanlarda, sokaklarda taleplerimi yüksek perdeden dillendireceğim.” Öğretmenlere dayatılan performans sistemiyle kadrolu ve güvenceli çalışma haklarının ellerinden alındığına dikkat çeken Arslanyüreği son olarak şunları belirtti: “1 Mayıs'ta kadrolu, güvenceli iş talep ederek alanlara ineceğim, Maltepe'ye gideceğim. Benim çağrım bütün emekçilere, bütün işçilere 1 Mayıs'ta Maltepe'de, hep beraber, birlikte mücadele ederek haklarımızı savunmamızdır.”

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

“Adalet neyse bize de gelsin”

AKP iktidarının çıkardığı 696 sayılı KHK ile taşeron kadro getirileceği “müjde”sinin yalan olduğu, kapsam dışı bırakılan geniş işçi kesimlerinin oluşu ve “güvenlik soruşturması” adı altında hayata geçirilen işten atmalarla kısa sürede ortaya çıkmıştı. Pek çok ilde taşeron işçileri duruma tepkilerini eylemler yaparak ortaya koymuştu.

Kayseri'de de “ihalede personel gideri yüzde 70'in altında olduğu” gerekçesiyle kadro düzenlemesinin kapsamı dışında kalan taşeron işçileri 23 Nisan'da eylem gerçekleştirdi.

Kayseri Eğitim ve Araştırma Hastanesi yemekhanesinde çalışan yaklaşık 85 işçi Cumhuriyet Meydanı'nda yaptıkları eylemde 31 Mayıs'ta sözleşmelerinin biteceğini belirterek kadroya alınmak istediklerini söyledi. Taşeron firmanın kendilerine bir açıklama yapmadığını aktaran işçiler kendilerine “üvey evlat muamelesi” yapıldığından yakındı.

Sosyal medya üzerinden ve ilgili kurumlara verdikleri dilekçeler üzerinden seslerini duyurmaya çalıştıklarını ancak sonuç alamadıklarını ifade eden işçilerden Çetin Şaştım, Türkiye genelinde 17 bin, çalıştıkları hastane yemekhanesinde ise 85 işçinin mağdur olduğuna dikkat çekti. Şaştım “Adalet neyse bize de gelsin o adalet” diyerek duruma tepki gösterdi.

Kamu emekçilerinin direnişi 62. haftasında

KHK saldırılarıyla İstanbul'da ihraç edilen KESK üyesi kamu emekçilerinin işlerine geri dönebilmek için Kadıköy ve Bakırköy'de başlattıkları direniş Pazartesi, Çarşamba ve Cumartesi günleri devam ediyor. Emekçiler KHK saldırılarını teşhir ederek işlerine geri dönünceye kadar mücadeleyi sürdüreceklerini vurgulamaya devam ediyorlar.

21 Nisan'da eylemlerine devam eden emekçiler, “Çocuklar öldürülme-

sin” dediği için bebeğiyle birlikte hapse atılan Ayşe Öğretmen ve tutuklu olan diğer KESK'lilere özgürlük istedi.

Direnişte 62. haftanın ilk eylemi 23 Nisan'a denk gelirken emekçiler “Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız” dedi. Bakırköy'deki direniş alanında çocuk işçilerin fotoğrafları sergilenirken çocuk istismarından hapisteki çocuklara, kutlamaların aksine Türkiye'deki gerçeklik teşhir edildi.

25 Nisan'daki eylemlerde ise erken seçim gündemini işleyen kamu emekçileri AKP'nin OHAL ve KHK düzenine rağmen yönetememe krizi yaşadığına dikkat çekti.

Muhafif olan güçlere yönelik baskı ve tutuklama saldırıları teşhir edilirken bu susturma saldırılarına karşı “Bu ülkede yıllardır yaratılmış olan demokrasi kültürü buna izin vermeyecektir” denildi.

Genç işçilerde sınıfsal bakış ve kapitalizmin yaydığı ahlak üzerine...

Çalışmamızın ana gövdesini oluşturan fabrika örgütlenmeleri bizler için büyük önem taşıyor. Fabrika örgütlenmelerinin hedef kitlesini ise genç işçiler oluşturuyor. Genç işçiler enerjileri, direngenlikleri, baskıya ve günübürlük adaletsizliğe karşı tepkileriyle, bilincinde olsunlar ya da olmasınlar, bir şekilde sınıf mücadelesinin devamlılığını her alanda sağlıyorlar. Önemi tartışılmaya mahal vermeyecek genç işçi kuşağı, aynı zamanda kapitalizmin saldırılarından en çok etkilenen sınıf kesimini oluşturuyor.

Sosyal medya, TV programları, futbol vb. gibi kapitalizmin üretim ilişkilerinin oluşturduğu sosyal ilişkilerin, toplumsal anlamda olumlandığı biliniyor. TV programları ve dizilerde mafyatik ilişkiler, kadın-erkek ilişkilerinin çarpıklığı, siyasal gericilik, ben merkezilik gibi temalar planlı bir şekilde akılları bulandırmak için dolu dizgin kullanılıyor. Bu durumdan en fazla etkilenenler de genç bireyler oluyor. Bunların yanı sıra özellikle emekçi semtlerinde uyuşturucu kullanımının gün geçtikçe artması ve bunun gençlerin gelecek kaygısını dizginlemek için yeri geldiğinde devlet koruması altında gerçekleşmesi gibi sorunlar var. Genç işçilerin enerjisini yok etmek, yönünü değiştirmek için burjuvazi kendi sefil sınıfsal çıkarları uğruna tüm araçlarını kullanıyor.

Diğer yandan kapitalizm dünya genelinde kendi süreçlerini örgütlerken, burjuvazi toplumsal dinamikleri incelemekte hayli başarılı olabiliyor. Ekonomik-sosyal durumu, kitle psikolojisi, siyasal yaşamı ve yapılan tercihleri kendi mekanizmaları ile sürekli bir tarzda inceletiyor ve tercihlerini buna göre yapıyor. Geçmişin gerçekleşen rüyasının farkında olan kapitalist düzen, geleceğe yatırımını gençlerin aklını bulandırarak yapıyor. Sınıfsal kimlikleri oturmamış genç işçiler doğrudan hedef haline geliyor. Genç işçilere örnek olabilecek mücadeleciler işçi kuşağının olmaması da önemli bir dezavantaj durumunda. Gençlerin örnek alabilecekleri kişi fabrikalarında ya olmuyor ya da bir kişinin dışına çıkmıyor. Genç iş-

Genç işçiler yarının sınıf mücadelesinin ana damarıdır. Bu damarın nasıl işleyeceği ise fabrikalarda, atölyelerde, yürütüyor olduğumuz faaliyetin sonucu olarak tartışılacak ve yarını belirleyecektir.

çilerin birçoğunda benzer ahlaki yıpranmaların görülmesinin altında bu türden sayısız neden var.

Toplumsal yaşamın ilerleyişini belirleyen üretim ilişkileri genç işçiler adına sınıfsal bakış açısından arındırılıyor. Bu durum kişinin bireysel kurtuluş çabasına saplanmasına, günübürlük yaşantının idame ettirilmesine, üretimdeki emeğine karşı körleşmesine neden oluyor. Kendi emeğine yabancılaşan genç işçi çabuk kurtuluşun zeminini arıyor, kolaylık bir biçim haline geliyor. Bu kolayından rahat yaşam güdüsü, kişinin toplumsal yaşamına da doğrudan etki ediyor. Ailevi yaşantısı maddi ilişkilerin konusu haline gelirken, kadın-erkek ilişkileri duygusuzlaşıyor, arkadaşlık, dostluk gibi manevi ilişkiler kimi zaman parasal ilişkilerin içinde yozlaşıp yok oluyor. Adam satma, ispiyonlama, iş yükünü hafifletmek için çalışma arkadaşını kullanma gibi gayri ahlaki davranışlar ister istemez alışkanlık haline geliyor.

GENÇ İŞÇİLERİ KAZANMAK İÇİN DAHA ÖZEL BİR ÇABA!

"Nihayet öyle bir zaman gelmiştir ki insanların başka bir şeye çevrilemez gözüyle baktıkları her şey değişime, alışverişe konu olmuş ve başka bir şeye çevrilebilir hale gelmiştir. Bu, o zamana kadar iletilip aktarılan ama asla değişilmeyen; verilen ama asla satılmayan; edinilen ama asla satın alınmayan erdem, aşk, görüş, bilim, vicdan vs. gibi şeylerin nihayet hep birden, ticaret alanına geçtiği zamandır. Bu, genel kokuşma zamanıdır, her şeyin alınıp satıldığı zamandır veya ekonomi politişin terimleriyle söylersek her şeyin, maddî ve manevî her şeyin satılık değer olarak, hak ettiği en yüksek baha'yı bulmak için pazara taşındığı zamandır."

Karl Marx'ın *Felsefenin Sefaleti* adlı eserinde dile getirdiği bu düşünceler, günün en iğreti gerçeklerini tüm çıplaklığı ile anlatıyor. Her şey ama her şey üretim ilişkileri içinde kapitalizmin size tercih şansı bırakmadığı bir biçimde alınıp-sa-

tılmaya devam ediyor. Maneviyatın, özünde ahlakın metalaşmasının önünde hiçbir engelin kalmadığı ve özellikle de bunun sağlanması için burjuvazinin tüm araçları ile saldırı halinde olduğunu unutmadan genç işçilerin yaşamlarına bakmak gerekiyor. Bizlerin yaptığı müdahalelerin yanında düzen sürekli bir tarzda ahlaki yıpranmayı örgütleyiyor, bunun doğal görünmesini ve kural haline gelmesini sağlamaya çalışıyor. Bunu aşmanın yolu genç işçilere yönelik müdahale planımızda sürekliliği sağlamak ve üstten, gerilime konu olacak müdahaleleri sürece yaymaktan geçiyor.

Kimse kişisel olarak tutarsızlığı, ahlaki yıpranmayı, arkadaş satmayı kolayından kabullenmez. Herkesin birbirine benzediği bu dönemde farklı olanı, özü sınıfa dayanan erdemi açığa çıkartmak sosyal yaşamı örgütlemekten geçmektedir. Zorlanılan bu alanı aşmak hem kişiyi kazanmak hem de fabrikada genel anlamı ile müdahale zeminleri oluşturmak konusunda imkanlar yaratmaktadır. Birçok örnekle sabittir ki sosyal alana müdahalenin ardından siyasal ve ekonomik mücadele daha hızlı gelişmektedir.

Genç işçiler yarının sınıf mücadelesinin ana damarıdır. Bu damarın nasıl işleyeceği ise fabrikalarda, atölyelerde, işyerlerinde yürütüyor olduğumuz faaliyetin sonucu olarak tartışılacak ve yarını belirleyecektir.

23 Nisan'da çocuk işçi inşaatta yaşamını yitirdi

2018 yılını sözde "çocuk işçilikle mücadele yılı" ilan eden sermaye düzeni, iş cinayetlerinde çocukları katletmeye 23 Nisan'da da devam etti.

Van'daki inşaatta çalışan 15 yaşındaki Kadir Kara elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdi.

Karşıyaka Mahallesi Yazıcı Sokak'taki inşaat çalışan Kara, 3. katta çalıştığı sırada, elektrik tellerinin inşaat demirine teması sonucu elekt-

rik akımına kapıldı. Kara'nın akıma kapıldığını gören babası Hasan Kara ve bir diğer işçi Ahin Yetişir çocuk işçiyi kurtarmaya çalıştı.

Müdahalenin sonucunda çocuk işçi Kadir Kara ile babası yaşamını yitirirken, Yetişir yaralandı.

İş cinayetinin ardından bölge polis ablukasına alınırken, Yetişir'in hastanede tedavi altına alındığı kaydedildi.

Suriye'ye emperyalist saldırı güçler dengesini değiştirmeyecek

E. Bahri

Doğu Guta'nın cihatçı katil çetelerden arındırılması, Suriye için önmeli bir kazanım oldu. Zira ABD, Suudi Arabistan, Türkiye, Katar güdümlü bu çeteler yıllar boyunca başkent Şam'ı füze ve havan toplarıyla vurarak on bini aşkın sivil katlettiler. Esad yönetiminin 'aşıl topuğu' kabul edilen bu bölgenin kontrol altına alınması, Suriye iç cephesinin tahkim edilmesi için yeni imkanlar sağladı.

Batılı emperyalistlerin, Doğu Guta çetelerin denetiminde kalsın diye çırpınmaları, bölgenin öneminden kaynaklanıyor. Bölgeyi terk etmek zorunda kalan çetelerin tanklar, zırhlı araçlar dahil tam bir ordu gibi donatılmış olmaları, halen kasalarında yüz milyon doları aşan bir servetin bulunması, Suriye'ye karşı savaşan güçlerin bu bölgeye atfettikleri önem hakkında fikir veriyor.

HEZİMETİN HIRÇINLIĞI!

Doğu Guta'nın cihatçılardan arındırılacağı kesinleşince, ABD ile onun köpekliğini yapan İngiltere-Fransa ikilisi, Suriye'ye saldırı kararı aldılar. Emperyalist saldırıya bir gerekçe lazımdı. Kimyasal silah yalanı bunun için uyduruldu. Ancak hem Rusya hem Suriye bu konuda hazırlıklıydı. İddiaların yalan olduğunu hızla dünya kamuoyuna duyurdular. Mizansende rol alan bir baba-oğul olayın iç yüzünü Arap medyasına anlattı. Mizansenin hazırlandığı hastanenin doktorları da kimyasaldan etkilenen kimse olmadığını açıkladılar vb.

Kimyasal saldırı olayının uydurma olması batılı emperyalistleri pek etkilemedi. Çünkü bunu biliyorlardı. Onlar, Suriye'ye saldırı kararı aldı, uygulamak için kimyasal yalanının ortaya atılmasını yeterli saydılar. Doğu Guta'da uğradıkları hezimetin acısını, Suriye'yi hedef alan füze saldırısıyla çıkarmak istediler.

"KUTSAL" LAR AYAKLAR ALTINDA!

Uluslararası alanda Birleşmiş Milletler (BM), ülkelerde burjuva parlamentolar kapitalist emperyalizmin "kutsal kurum"ları diye takdim edilir. Halkların bunu böyle kabul etmeleri istenir. Oysa onlar, ancak işlerine geldiği zaman bu kurumlara önem atfederler. İşlerine gelmediğinde ise 'kutsallık' halesine yerleştirilen bu kurumlar anında ayaklar altına alınıp paçavraya çevrilir. Suriye'ye saldırı sırasında yaşanan tam da bu oldu.

Barbarlığın başı ABD, BM'yi elinin tersiyle iterek saldırı kararı aldı. Tıpkı 2003'te Irak'a saldırı emri veren Bush

gibi Trump da yasa, hukuk, kural tanımadığını dünyaya ilan etti. Kendileri için geçerli yasa ya da kuralları, emperyalist saldırganlık belirler. Buna sadık olduklarını ispatlayan İngiltere Başbakanı Theresa May ile Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ikilisi de Trump'ı takip ettiler. Ne May ne Macron kendi parlamentolarına danışmaya tenezzül etti. Burjuva 'demokrasisi'nin bu iki kalesinde bile, kapitalist düzenin 'mabedi' kabul edilen parlamentonun kritik anlarda 'içi boş bir kovuk'tan ibaret kaldığı bir kez daha gözler önüne serildi.

BARBARLIK BAKİDİR!

Uluslararası kurumların, yasaların, anlaşmaların bir kenara atılıp Suriye'ye küstahça saldırılmasıyla, emperyalist barbarlığın baki olduğu dünya halklarına hatırlatıldı. Suriye'nin ABD ile suç ortakları tarafından hedef alınmasıyla, "kapitalist emperyalizm var oldukça, barbarlık da baki kalacaktır!" mesajı dünyaya iletilti.

Her şeye rağmen Suriye'ye saldırı, ABD ile suç ortaklarının yaptırım güçlerinin zayıfladığını da gösterdi. Zira bu saldırılar ne Suriye özelinde ne bölge genelinde yaşanan jeo-politik değişimi durdurabilecek güçtedir.

Bu değişimi durdurmak, ancak emperyalist orduların açık bir savaşa girişmeleriyle mümkün olabilir. Böyle bir savaşın sonucunu ise kimse kestiremiyor. Zira bu, yeni bir dünya savaşını göze almayı gerektiriyor. Halihazırda taraflar böyle bir çatışmadan kaçınıyor. Bununla

birlikte kapitalist emperyalist sistemin içinde bulunduğu kriz ve hegemonya çatışması, bu tehlikenin insan soyunu tehdit ettiğine işaret ediyor.

DAHA ÇOK FÜZE DAHA ÇOK YIKIM!

Emperyalist saldırıdan en çok memnun olanlar Ankara'daki dinci-faşist rejim, siyonist İsrail, vahhabi Suudi Arabistan gibi Amerikancılar oldu. Suriye'ye karşı savaşta yenilen bölgenin bu gericilik kaleleri, emperyalistlerin Suriye'yi yerle yeksan etmesi için adeta çırpınıyorlar.

Rusya ile İran'la anlaşmak zorunda kalan AKP'nin büyük şefi bile, emperyalistlerin Suriye'yi vurmasıyla kendinden geçiyor, "iyi yaptınız ama bu kadarı yetmez, devam etmelisiniz!" demekten kendini alamıyor. Rusya-İran tarafıyla Suriye konusunda işbirliği yaparken bile Trump, Macron, May füzelerinden bu kadar heyecanlanan AKP şefi, bir kez daha safını belli etti.

İsrail-El Suud ikilisi ise Esad yönetimini yıkmak, İran'ı vurmak, Lübnan Hizbullah'ını dağıtmak, Filistin direnişini ezmek için emperyalist saldırıların devam etmesini istiyor. ABD'deki siyonist lobilerle El Suud'un petro-dolarları bu uğurda seferber ediliyor. Çatışmaların seyri bu isteklere bağlı olmasa da, yeni saldırıları kıskırtan bir rolü olabilir.

'YIKAMADIK BÖLELİM'

Suriye'yi yıkıp dağıtmaya muvaffak olamayan emperyalistlerle işbirlikçileri, 'madem yıkamadık, bari bölelim' takti-

ğine yöneldiler. Bunu yapabilmenden tek koşulu ABD savaş aygıtının Suriye'de kalmasıdır. Trump'ın, 'askerlerimizi Suriye'den çekeceğiz' açıklamasının işbirlikçilerde kaygı yaratması bundandır. Macron bile ABD Suriye'den çekilmemeli diye yakarıyor.

"Suriye'de kalmamızı istiyorsanız, masrafları siz ödeyin" diyen Trump, işbirlikçi Arap devletlerinin "işgal ordusu" oluşturup ABD askerlerinin yerini almasını istiyordu. Ancak Mısır'ın karşı çıkması, bu hamleyi boşa düşürdü. Bu durumda ABD'nin kısa sürede askerlerini çekmesi kolay değil. ABD Suriye'de kaldığı sürece ise, YPG/QSD güçleriyle birlikte Fırat'ın doğusu fiilen Suriye'den ayrılmış kalacak. İdlib'te kurulan 'El Kaidestan' ise, zamanla cihatçılardan temizlenecektir.

TÜM İŞGALCİLER TEMİZLENECEK!

Suriye ile müttefikleri ise, kısa vadede olmasa bile, ülkenin tüm işgalci güçlerden temizleneceğini söylüyor. Halen ordulararası bir savaştan kaçınmaya çalışan bu cephenin temsilcileri, gerektiğinde orduların katılacağı ancak halkların direnişini esas alan bir stratejiyi esas alacaklarını belirtiyorlar. Cihatçılara karşı savaşta halk desteğindeki ordu ön planda olurken, ABD-İsrail işgaline karşı savaşta ise ordu destekli halk direnişinin esas alınacağı söyleniyor. Sadece Suriye topraklarını değil, Filistin'i de işgalden kurtarmak için savaşacaklarını söyleyen bu cephenin liderleri, işgale karşı savaşta daha büyük çatışmalara şimdiden hazır olduklarını da ifade ediyorlar.

Blair'in anı defterinden Macron'a miras kalan yalanlar ve Suriye gerçeği

Başını ABD'nin çektiği emperyalist blokun yaklaşık 15 yıldır Irak'ta, 7 yıldır Suriye'de, Libya'da ve Yemen'de yürüttüğü işgal, yıkım ve acımasız savaşın çehresi ve kapsamı giderek daha karmaşık bir hal almaktadır. Doğu Guta'daki sözde kimyasal saldırıyı fırsat bilen ABD öncülüğündeki İngiltere ve Fransa paketi, Suriye'yi füzelerle vurarak, Suriye rejimine ve onun üzerinden Rusya ve İran'a bir "ders" vermiş oldu.

İngiltere'nin çok özel bir tarzda örgütlediği ve başrolünü oynadığı bu provokasyona, Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un dahil olmaması düşünülemezdi ve öyle de oldu. Güya tarihsel ilişkileri üzerinden Suriye'de bir amirliği olduğuna atıfta bulunarak operasyona katılımı meşrulaştırmaya çalışsalar da bunun zerre kadar inandırıcılığı yoktur. Hiçbir somut kanıt gereksinim duyulmaksızın (tıpkı Irak'taki kitle imha silahlarının varlığı misali, ki hâlâ bulunamadılar ve arayan da yok artık) Akdeniz ve Kızıl Deniz'de bulunan savaş gemilerinden atılan yaklaşık 105 füze ile başta Şam olmak üzere birçok kent ve askeri üs vuruldu. Akıllara ilk gelen şey ise 2003 yılında Irak'a müdahale edilirken aynı senaryoyu dönemin İngiltere Başbakanı Tony Blair'in sahnelemiş olmasıydı. Bugün de aynı şeyi ileride hatırlarını kaleme alırken pişman olacak olan Macron yapmaktadır. Trump'la olan samimiyeti ise dönemin ABD Başkanı Bush ve Blair'i hatırlatmakta, ikilinin Beyaz Saray bahçesine diktikleri ortak ağaç da bu benzetmeyi pekiştirmektedir.

Bölgenin eski işgalcileri olarak hâlâ hak iddiasında bulunabilmektedirler. Irak İngiltere'nin, Suriye de Fransa'nın eski sömürgesiydi ve bir "gönül" bağları vardı. Haliyle savaş zamanlarında bu ülkelere füze atılacaksa bu, ABD, İngiltere ve Fransa menşeli, barış zamanında ise yüksek devlet nişanları Fransız ve İngiliz malı olmalıydı. Bu alışılmış bir kuraldı ve bozulmamalıydı. Nihayetinde bir kez daha çanlar bölgenin yoksul ve ezilen halkları için çalıyordu ve bir süre daha çalacağı benziyor.

Uluslararası gözlemcilerin ve kurumların henüz rejim tarafından kullanılmış bir kimyasal silah tespiti olmaksızın Suriye'ye füze yağdırmak tam anlamıyla bir aymazlık örneği ve de uluslararası hukuk ihlalidir. Ünlü Ortadoğu uzmanı gazeteci Robert Fisk kimyasal saldırı sonrasında Guta'ya ve Duma'ya giderek gözlemlerini ve birebir yaptığı röportajları paylaştı. Yaptığı haberleri, yazdığı makaleleri böl-

geyi en iyi tanıyan uzman gazeteci diye sayfalarından eksik etmeyen kirli burjuva basını görmezden geldi, *Independent* hariç kimse yayınlamadı. Çünkü Fisk gerçeği yazıyordu ve rejimin böyle bir şey yapmasının olanaksız olduğunu dile getiriyordu. Yine görgü tanıklarıyla yaptığı röportajlarda saldırının bizzat oradaki İslamcılar tarafından yapılmış olabileceğine ilişkin olasılıklara dikkat çekiliyor ve somut olarak rejimi gösteren herhangi bir delilin olmadığı söyleniyor. Oysa ki zaman yalan haber zamanıydı, emperyalist sefil çıkarlar bunu gerektiriyordu. Haliyle de Robert Fisk'in yapmış olduğu gazeteciliğin ve yayınladığı gerçeğin çok az görülmesi gerekiyordu ve nitelik öyle oldu.

Bu saldırı ile ilk etapta hedeflenen şey, Suriye'de rejim güçlerinin giderek kontrolü ele almalarını engellemek ve Rusya'nın bölge üzerinde artan nüfuzuna engel olabilmektir. Suriye ordusunun, sefil cihatçı İslami güçleri İdlib ve çevresine doğru sıkıştırması (ki bu, Suriye'deki savaşta ABD başta olmak üzere bütün bir koalisyon güçleri ve işbirlikçi bölge ülkelerinin kaybettiği anlamına gelmektedir) emperyalist bloku harekete geçirdi. Emperyalistlerin bu sürecin önünü kesmeye çalışarak bir koruma kalkanı oluşturdukları anlaşılmaktadır. Ne kadar başarılı olacaklarını ise çok geçmeden görmüş olacağız.

Suriye'deki savaşın ağır bilançosunun en büyük müsebbibi olan emperyalist güçler ve onlar adına vekaleten sahada savaşan İslami hareketlerin gelinen aşamada Suriye toplumu tarafından kabul görmediği ve bu gerici emperyalist planın çöktüğü bütün bir açıklığıyla orta-

yerde durmaktadır. Yine ABD öncülüğündeki emperyalist güçlerin toplum nezdinde hiçbir itibarlarının olmadığı ve teşhir oldukları da bir başka somut olgudur. Ayrıca bu haydut sürüsünün bölge halklarına bir kadermiş gibi dayattıkları kirli savaşın artık kendi iç kamuoyunda bir alıcısı olmadığı da ortaya çıkmış bulunuyor. Bundan sonrası için hem ABD'de hem İngiltere ve Fransa'da saldırganlık ve savaş politikalarına iç kamuoyu oluşturmak ya da toplumun rızasını almak çok da kolay görünmüyor ve olmayacaktır.

Özellikle ABD'de giderek politikleşme eğilimi gösteren sınıf hareketleri, Brexit sonrası bir türlü suların durulmadığı İngiltere'deki bir çeşit hükümet krizi ve güçlü savaş karşıtı muhalefet ve son olarak grevlerle ve gençlik protestolarıyla çalkalanan Fransa... Nereden bakılırsa bakılınsa önümüzdeki dönemin emperyalist savaşa, işgale ve yarattığı yıkıma karşı güçlü bir barış hareketinin dinamiklerini oluşturduğu ve sermayenin sosyal ve siyasal saldırılarına karşı emekçiler cephesinde yeni bir hareketlenme ve politizasyonun yaşanacağını belirttileri görülmektedir. Bütün toplumsal dinamikler ve bu dinamiklerin sosyolojik seyri de bunu göstermektedir. Haliyle bugüne dek yalan ve hilelerle arkaladıkları toplumları, yoksullukla terbiye ettikleri emekçileri yönetmek ve sermayenin kirli politikalarına alet etmek kolay görünmüyor.

Her halükarda sermaye düzeninin nur topu gibi bir yönetememe krizinin olduğu ve bunun giderek derinleştiğinin ön işaretlerini daha somut bir şekilde görüyoruz. Ayrıca kendi aralarında da bir it dalaşı yaşadıklarını ve ilişkilerinin her geçen gün daha da kötüye gittiğine

tanıklık ediyoruz. Başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın onlarca bölgesindeki kriz coğrafyalarında farklı ittifaklar, kesişen ve farklılaşan çıkarlar ve bu çıkarların belirlendiği yepyeni dengeler oluşuyor.

"Arap Baharı" diye tanımlanan toplumsal hareketlerin bölgede yarattığı iyimserlik bir anda yerini bölge ülkelerinin (Libya, Suriye, Irak, Yemen vb.) emperyalistler tarafından işgal edilmesine ve yağmalanmasına bırakmıştır. Yaklaşık 7 yıllık vekalet savaşıyla yapamadıklarını kimyasal silah yalanıyla bugün Suriye'de yeniden devreye sokarak açık bir işgalin yolunu açıyorlar. Lakin vekiller beceremediler. Sözüm ona asiller devreye girecek ama ona da cesaret edemiyorlar. Sadece hava saldırılarıyla Suriye'de bir sonuca ulaşamayacaklarını bildikleri içindir ki şimdi de Vahabi Suudiler öncülüğünde diğer gerici Arap rejimlerinin açık işgalini devreye sokmaya çalışıyorlar. Suudilerin görücüye çıkmış olan yeni prensi de bu plana ikna olmuş görünüyor. İran karşıtı bir koalisyon kurmaya çalışarak, bölgede İran'ın gücünü dengelemek adına yeni maceralara atılarak rüştünü ispat etmek isteyen prens hazretleri yeni bir kaosun da fitilini tutuşturacak görünüyor.

Bir yanıyla bilindik emperyalist blokun kirli hesapları, bir diğer yanıyla her türlü gericiğin kaynağı emperyalist kapitalist sistemin işbirlikçisi bölge ülkelerinin varlığı, bölgenin mazlum halklarını bir yıkımın eşğine getirmiş bulunuyor. Bu yıkımı da ancak emperyalizme ve işbirlikçi iktidarlara karşı direnen halklar durdurabilecektir.

Avrupa Komisyonu Raporu ve AKP rejiminin çıkmazları

Avrupa Komisyonu'nun açıkladığı yıllık Türkiye raporunda umduğunu bulamayan AKP rejimi, oldukça önemseydiği raporu hiçbir karşılığı ve ağırlığı olmayan açıklamalarla önemsizmiş gibi yansıtmak yolunu tuttu. Böylece durumu dengelemeye çalışsa da bu çabalarının iç ve dış sermaye güçleri karşısında hiçbir inandırıcılığı olmadı. AKP temsilcileri, öncesinde Avrupa'nın belli başlı merkezlerine en üst düzeyde yaptıkları ziyaretler ve bu ziyaretlerde yaptıkları okkalı ticari anlaşmalarla lehlerine çevirmeyi hesapladıkları raporda umdukları desteği bulamadılar.

"Türkiye'nin Avrupa Birliği'nden uzaklaştığı" tespitini yapan Avrupa Komisyonu, Erdoğan rejiminin artık gözlerden saklanamayan keyfilğine ve bu keyfilğin kendilerini de rahatsız edecek düzeye tırmanmasına eleştiriler yönelmek zorunda kaldı. Komisyon, OHAL bahanesiyle parlamentonun baypas edilerek ülkenin kararnamele yönetilmesi, hapishanelerin dolup taşması, işkencelerin giderek yaygınlaşması, basın ve düşünce özgürlüğünün yok edilerek burjuva hukukunun bile ayaklar altına alınması, yargının tek adam diktatörlüğüne bağımlı kılınması, sermayenin zorla el değiştirmesi, rüşvet ve uluslararası ilişkilerde uygulanan rehine politikası vb. gerçeklere gözünü kapatamadı.

Öte yandan komisyon, gerici savaşların mağduru göçmenlerin içerisinde buldukları sefaleti ve sefil yaşamı görmezden geldi. Göç ve iltica konularında Türkiye'nin "iyi ilerleme" kaydettiğini buyurarak, ortak olduğu yağma savaşlarının yol açtığı insani trajediyi yok saymayı, ortak olduğu suçun sonuçlarını kapatmayı tercih etti. 6 milyar avroya sınır

bekçisi yaptığı AKP rejiminin, AB ile Mart 2016'da imzalanan deklarasyona bağlı kalarak, savaş göçmenlerini Türkiye'de bloke etmesini övgüyle takdir etti. AKP hükümetinin vize serbestisi konusunda yaydığı karşılığı olmayan boş hayaller konusunda ise "Ankara'nın sunduğu çalışma planının incelenmekte" olduğunu söylemekle yetindi.

Kısacası, emperyalist-gerici savaşların kurbanı olan mülteciler dışında kalan bütün sorunlarda AKP rejimini eleştiren Avrupa Komisyonu, Türk sermaye güçlerinin de desteğini alarak, AKP rejiminin iplerini elinde tutmayı, AB'den daha fazla uzaklaşmasına takoz koymayı esas aldı. Avrupa Komisyonu'nun bu politikası Türk sermaye güçleri ve burjuva muhalefet tarafından memnuniyetle karşılandı.

AKP şeflerinin içi boş kükmelerini bir yana bırakırsak, komisyonun raporu AKP yönetimi tarafından da ciddi bir itirazla karşılanmadı. Onların itirazları, komisyon tarafından yapılan eleştirilerin aleni olarak yapılmasıydı. Emperyalist merkezlerin kapılarını üst düzey temsilcilerle aşındırma ziyaretlerinde, AB'nin muktedirleri tarafından kapalı kapılar arkasında çok daha sert eleştiri ve hakaretlere maruz kaldıklarını söylemek hiç de abartı olmayacaktır. Rehin tutulan Alman ve Fransız vatandaşı gazetecilerin hiçbir yargı prosedürüne dahi başvurulmadan apar topar serbest bırakılarak, hazır bekletilen uçağa yetiştirilmelerinin peşinden mahkemelerin kararlarını vermiş olmaları gerçeği, perde arkasındaki ilişkilerin niteliği hakkında yeterince aydınlatıcı veriler sunmaktadır.

Türk sermaye devletinin ve AKP rejiminin suç ortağı olan AB'nin AKP rejimine eleştirel bir tutum almasının nedeni

hiç de "insan hakları", "demokrasi", "rüşvet" gibi konulardaki hassasiyetinden ileri gelmiyor. Raporun ekonomik kriterler bölümünde, Türkiye'nin işleyen bir pazar ekonomisi olduğu, ancak "devletin ekonomiye giderek artan müdahalesi ve kimi muhalifler, şirketler ve iş insanlarına yönelik hamlelerin iş ortamı açısından zarar verici olduğu" tespiti, AB'nin hassasiyetinin ne olduğunu yeterince açıklıyor. AKP şefinin içerideki toplumsal desteğini korumak için milliyetçi-gerici söylemler eşliğinde yaygınlaştırdığı Batı düşmanlığı, AB'nin emperyalist şeflerini kendi iç kamuoyları nezdinde oldukça zora sokuyordu. Şirazesinden çıkan Erdoğan onlar için artık taşınmaz olmaya başlamıştı ve Erdoğan'ı kendi sınırlarına çekmek için yıllık rapor, tam da bu amaç için oldukça iyi bir imkan sunuyordu. Almanya ve Fransa bu olanağı tepe tepe kullanmaktan geri kalmadılar.

Komisyon sert eleştirilerini, ilke olarak Türkiye ile gümrük birliğinin güncellenmesine destek vereceğini de ekleyerek, AKP şeflerinin ve büyük Türk sermaye gruplarının ağzına bir parmak bal sürüp onları beklenti tüneline daha da bekletmeyi, bu yolla AKP rejiminin iplerini elinde tutmayı tercih etti.

Sonuç olarak, Avrupa Komisyonu Raporu'nun açıkladığı eleştirilerin altında yatan asıl kaygı, "demokrasi" vb. saf-satalardan çok Türk sermaye devletini AB ekseninde tutma kaygısı olmuştur. Emperyalist merkezler arasında şamar oğlanına dönen AKP rejiminin payına da hiçbir ağırlığı ve yaptırım gücü olmayan hamasi nutuklarla durumu idare etmek kalmıştı.

Macron'dan ABD'ye çağrı

Suriye'deki hegemonya savaşında nüfuzunu genişletmeye çalışan Fransa'nın cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, 23 Nisan'da başlayan 3 günlük ABD ziyareti öncesinde Suriye'deki hedeflerine dair konuştu.

"Sahanın İran ve Esad'a bırakılmaması" hedeflerini açıkça söyleyen Macron, bu nedenle ABD askerlerinin Suriye'de kalması gerektiğini öne sürdü. "Suriye'nin yeniden inşası" için rol kapma amaçlarını da dile getiren Macron, "İran'la nükleer anlaşma" konusuna da değindi.

Trump ile aralarındaki ilişkiyi "özel" olarak tanımlayan Macron, ABD'nin "daha iyi bir seçenek olmadıkça" anlaşmadan çekilmemesi gerektiğini söylerken kendilerinin, bu anlaşmadan daha iyi bir seçenek görmediğini ve "B planı olmadığını" ileri sürdü.

Suudi koalisyonu Yemen'de saldırdı

ABD ve batılı emperyalistlerin desteklediği, Suudi Arabistan öncülüğündeki koalisyon Yemen'de katliam yapmaya devam ediyor. 22 Nisan gecesi de Husilerin hakim olduğu, Yemen'in kuzeybatısındaki bir köye hava saldırısı yapıldı.

Reuters'te yer alan habere göre, Haja'daki Al Jumhuri hastanesinin başkanı, 40 kişinin parçalanmış bedenlerinin hastanelerine getirildiğini, 40'in üzerinde yaralanan olduğunu söyledi.

Bölgeyi ve Kuzey Yemen'in büyük bölümünü kontrol eden Husilerin TV istasyonu Al-Masirah, 33 kişinin öldüğünü ve 55 kişinin yaralandığını duyurdu.

Başbakan istifa etti

17 Nisan'da parlamentoda yapılan oylamayla başbakan olan Serj Sarkisyan, 1 hafta devam eden protestoların ardından 23 Nisan'da istifasını açıkladı. Ermenistan'da 2015 yılında, cumhurbaşkanlık yetkilerini başbakanı devreden anayasa değişikliği yapılmıştı. Devlet başkanı Sarkisyan 17 Nisan'da parlamentoda yapılan oylamayla başbakan olmuştu. Bunun ardından Sarkisyan'ın istifa etmesi talebiyle kitlesel protestolar yapıyordu.

Fransa'da öfke dinmiyor, kavga kızışıyor

Fransa'da başta demiryolu işçileri olmak üzere, eğitimciler, öğrenciler, sağlıkçılar, havayolu, enerji çalışanları, avukatlar, hakimler ve adliye emekçileri sokakları terk etmiyor. Demiryolu işçilerinin grevlerinin, kamu emekçilerinin iş bırakma, öğrencilerin blokaj, boykot ve işgal eylemlerinin ardı arkası gelmiyor. Kitleler her gün bir başka yerde bir eylemlilikle seslerini duyuruyorlar. Macron'un reform saldırısına karşı her defasında yüz binler halinde alanlara akıyorlar, öfke yüklü protesto gösterileri yapıyorlar. Son olarak 19 Nisan'da Fransa çapında 190 noktada ve 300 bin kişi alanlara çıktı. Kısacası, Fransa deyim uyunsa her gün ayakta.

Eğitim, sağlık, hukuk ve adalet vs. reformlarından geçilmiyor. Sermaye ve işverenler örgütü MEDEF'in tam desteğini alan Macron çok kararlı. Hiçbir tavize yanaşmıyor. Onun eğitim reformu dediği eleme sistemidir. Bu uygulama ile bundan sonra işçi ve emekçi çocuklarına okul kapılarını tamamen kapatıyor. Bugüne dek bir hukuk devleti olarak övülen Fransa'da, adına adalet ve hukuk reformu dediği saldırı ile vali ve polis teşkilatına yeni ve olağanüstü yetkiler vererek, yerel mahkemeleri devreden çıkartarak, gözaltı sürelerini uzatarak, telefon dinlemeyi, mahkeme kararı olmaksızın aramaları ve dijital takipleri olağanlaştırarak, "bir hukuk devleti" olmanın esamesini bırakmıyor. Adalet de polis şeflerinin insafına terk ediliyor. Tüm bunların şahsında Fransa uygun adım bir polis devletine doğru seyrediyor.

Toplumun emekçi kesimleri Emmanuel Macron'un reform adı altında başlattığı ve hayata geçirmek konusunda son derece kararlı olduğu bu saldırıları böyle algılıyor. Macron'un saldırısının şu ya da bu hakka dönük sınırlı kısıtlamaları içeren bir saldırı olmadığını, tam tersine bugüne dek kazandıkları tarihsel hakları kökten budamayı hedefleyen son derece acımasız bir saldırı olduğunu az çok biliyorlar. Bu nedenle çok öfkeli. Eylemlerindeki ısrar ve kararlılık bundandır. Süreklilik kazanması bu nedenledir.

SINIF VE KİTLE HAREKETİNİN ÖRNEK DAYANIŞMA VE YARATICI EYLEM PRATİKLERİ

Fransız işçileri, kamu emekçileri ve öğrenci gençliği sadece mücadele konusundaki ısrarı, militanlığı ve kararlılığı ile dikkati çekmiyor. Saldırlara karşı dayanışma ve yaratıcı eylem pratikleri ile de

hayranlık uyandırıyorlar. Sözelimi, polis öğrenciler tarafından başlatılan Tolbiac Üniversitesi işgalini zor kullanarak kırması ve okulu boşaltması sırasında, öğrenci gençliğin imdadına demiryolu işçileri koştular. CGT ve SUD sendikalarına üye işçiler, kitlesel biçimde öğrencilerle dayanışmayı yükselterek, blokaj, boykot ve işgalin sürmesini sağladılar.

Ulusal elektrik ve gaz enerjisi çalışanları ise yüz binlerce aboneye ucuz tarife uygulayarak ve yanı sıra, borcunu ödeyemediği için elektrikleri kesilen yoksulların elektriklerini açarak, son derece özgün ve yaratıcı bir dayanışma pratiği ortaya koydular. Diğer yandan, emekçiler son dönemlerde öğrenci gençliğin boykot ve blokaj eylemlerine saldırılarda bulunan Le Pen'ci sivil faşistlere karşı da dayanışmacı tutumlar alıyorlar.

Keza kamyoncular yolları tıkayarak bir başka dayanışma örneği sergiliyorlar vb.

FRANSA'DA KAVGA KIZIŞIYOR

Fransa'da bir süreklilik halinde cereyan etmekte olan mücadelelerin en ciddi ve dikkate değer olanı demiryolu işçilerinin grevleridir. Çok güçlü bir birliktelikle ve iç dayanışmaları var. Sermayenin ve Macron'un demiryollarına dönük özelleştirme saldırısı konusunda bir açıklığa sahipler. Macron'un reform saldırısının toplamı hakkında en çok açıklığa sahip olanlar da onlardır. Bu kez önemli bir avantajları da var. Bu kez işverenler geçmiş yıllardaki gibi kayda değer grev kırıcısı bulamıyor. Çünkü sadece işçiler değil,

kadro pozisyonundakiler de grevleri destekliyorlar.

Demiryolu işçilerinin grevlerinin bir diğer özelliği ise bu kez uzun vadeli olarak planlanması ve sürdürülmesidir. Birincisi, grevler dönüşümlü olarak gerçekleştiriliyor. Bir bölüm işçi greve gidiyor, diğerleri nöbeti devralmak üzere bekliyor. İkincisi ise her grev hareketinin uzun süreli dayanıklı olması, diğer şeylerin yanı sıra maddi imkanları da (örneğin grev fonlarını) gerektiriyor. Demiryolu işçileri bu kez bu sorunu da çözmüş bulunuyorlar. Grevlerinin uzun sürmesi ve dayanıklı olması için şimdiden 600 bin avronun üzerinde bir meblağı bulan bir fon oluşturdular. Kadrolar dahi bu iş için ciddi bir seferberlik içindeler. Bunlar hareketin gücünü oluşturuyor.

Sermaye medyası sürekli grevleri karalıyor. Yoğun biçimde grev aleyhtarı propagandalar yapılıyor, eylemler küçümseniyor. Ne var ki grevler gerçekten çok etkili oluyor. Bunu sermaye sınıfı ve Macron da görüyor ve biliyor. Bu nedenle de grevlerin kırılması için çok yoğun çaba yürütüyorlar. Bu amaç doğrultusundaki en kirli çabaları her zamanki gibi medya sergiliyor. Özellikle eski işçilere seslenerek "reformla sizin statünüz değişmiyor, statüsü değişen diğerleri, size ne oluyor?" şeklinde çok kirli propagandalara başvuruyorlar. Tüm bunları, yazın yaklaşması ve havaların ısınmasını ileri sürerek, "çöpler toplanmıyor, sıcakların artması ile kokular dayanılmaz hale gelecek" gibi, kamuoyunda tepki oluşturma amaçlı algı operasyonları tamamlıyor.

1 MAYIS'TA HAVA ÇOK SICAK OLACAK!

Hali hazırda Fransa'daki sınıf ve kitle hareketinin en zayıf halkası, örnek kimi dayanışma pratiklerine karşın, hareketin henüz birleşik bir hal alma konusunda yeterli bir düzeyi yakalayamamış olmasıdır. Bunun elde edilmesi durumunda Macron'un reform saldırısının geri püskürtülmesi işten bile olmayacaktır. Bir kere sınıf ve kitle hareketi toplumun önemli bir çoğunluğunun desteğini almaktadır. Tüm kara propagandalara rağmen hava hâlâ işçilerden yana esiyor.

Kaldı ki Macron da o denli rahat değil. Banker eskisi Macron'un ekibi, orta sınıf kökenli, uzman kılıklı, gerçekte paracı ve kariyerist eski arkadaş çevresinden oluşuyor. Ki bu, onun en zayıf halkasıdır.

Hareketin bu kez nasıl sonuçlanacağı konusunda şimdiden kesin şeyler söyleyemez. Ancak Mayıs ayının yeni gelişmelere gebe olduğu belirtilebilir. Mayıs ayında Fransa önce dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a sahne olacak. Günlerdir sürmekte olan sınıf ve kitle hareketinin rüzgarını da arkasına alarak, bu 1 Mayıs'ın başta Paris olmak üzere Fransa'nın irili ufaklı her yerinde oldukça canlı, coşkulu ve kitlesel olacağı muhtemeldir. CGT ve SUD önden işçi ve emekçilere kitlesel katılım çağrılarını yaptılar. Hemen akabinde, 5 Mayıs'ta, "Boyun eğmeyen Fransa" hareketinin, "Macron ve politikalarına son vermek için ulusal yürüyüş" adlı merkezi eylemi sahne alacak.

Fransa'da 1 Mayıs bu yıl çok sıcak geçecek görünüyor...

Küba seçimleri ve görev devri

Küba'da geçtiğimiz Kasım ayında yapılan seçimlerde yerel meclis üyelerinin seçilmesinin ardından, 11 Mart tarihinde ulusal parlamento seçimleri gerçekleştirildi. Katılımın yaklaşık %78 olduğu seçimlerde, adayların %53'ünün kadın olması dikkat çekici temel bir olguydu. 11 Mart'taki seçimlerde yenilenmiş olan meclis ise 19 Nisan'da yeni devlet başkanını seçti.

Devlet başkanlığı görevini Küba Devrimi'nin lideri Fidel Castro'dan devralan Raul Castro, görevini Devlet Başkanı Yardımcısı Miguel Díaz-Canel'e devretti. 19 Nisan 2018 günü yapılan genel seçimde 605 vekille oluşan Ulusal Meclis; Meclis Başkanı, Devlet Konseyi ve Devlet Konseyi Başkanı'nı seçti. Devlet Başkanlığı görevine devrimden sonra doğmuş olan Miguel Díaz-Canel seçildi. Küba'da milletvekillerinin yüzde 87'si 1959'daki devrimden sonra doğmuş olan kuşaktan oluşuyor.

Küba, bugüne kadar, devrime emek vermiş ve öncülük etmiş bir kuşağın önderliğinde yönetiliyordu. Tartışmasız olarak 20. yüzyılın devlerinden biri kabul edilen ve devrimin ölümsüz önderi olan Fidel Castro, 1976'dan 2008'e kadar ülkenin devlet başkanlığı görevini üstlenmişti. 2008'den bugüne kadar ise, Fidel'den sonra iki dönem devlet başkanlığı görevini Raul Castro sürdürdü. Fidel'in devlet başkanlığı süresince ABD başta olmak üzere tüm emperyalistler, Fidel'i "diktatörlük"le itham edip, onun üzerinden devrime saldırıyorlardı. Raul'un Fidel'in görevini devralmasıyla birlikte devrime saldıranın argümanı "Ülkeyi Castro hanedanı yönetiyor" biçiminde değişmişti. Emperyalizmin bu propogandasına liberal soldan bile destek gelmiş, "özgürlük ve demokrasi" hayranı bu liberaller takımı da "hanedanlık" şarkılarına eşlik etmişlerdi.

Castro hanedanlığı üzerine konuşmayı pek sevenler, Raul'un Fidel'in kardeşi olduğu için değil, Küba'daki seçim sisteminin doğal sonucunun yanı sıra devrimin gerçek önderi olduğu için seçildiğini görmezden geliyorlardı. Küba halkının, devrim öncesi Havana'da yeraltı örgütlenmesi içinde olan, Moncada Kışlası baskınına katılan, Küba Devrimi'ni örgütlemek için Granma yatıyla Küba'ya giriş yapan, Sierra Maestra dağlarında savaşan, "sosyalizmin" kuruluşuna önderlik eden, devrim sonrasında da Küba'nın en zor süreçlerinde devrimci mücadelenin en ön safında olan Raul'u seçmesi kadar doğal ne olabilirdi ki?

Şimdi aynı emperyalistler ve gerici tayfası, bu kez de yeni başkan üzerinden Küba'ya saldırmaktadırlar. Devlet başkanlığına Miguel Mario Díaz-Canel Bermudez'in seçilmesinin ardından, emperyalizmin bilinen klişe yorumu, "gerçek iktidarın bundan sonra da Raul Castro'da olacağı" iddiasında ortaklaştı. Emperyalist cephe, Díaz-Canel'in "kapalı bir kutu" olduğu, "demokratik olmayan" seçim sistemiyle seçildiği, "Küba'da diktatörlüğün devam ettiği" vb. argümanlarla Küba'yı karalama kampanyası sürdürüyor. Fakat öte taraftan da Castro'lar döneminin kapandığını söylemekte, Díaz-Canel ile birlikte "Küba değişecek" diye de heveslenmektedirler. Küba'nın bundan sonraki akıbetinden bağımsız olarak, bugüne kadar birçok heves emperyalistlerin kusağında kaldı. Fidel, "adayı batırırız ama emperyalistlere teslim etmeyiz" demişti. Dediği gibi, tüm zaafına, zayıflıklarına, güçlüklerine ve kapitalist restorasyona kapı açan girişimlere rağmen Küba bugüne kadar emperyalizme teslim olmadı.

YENİ DEVLET BAŞKANI: "DEVİRİM DEVAM EDECEK"

2008'den beri başkan olan Raul Castro, 2013'te ikinci dönem seçildiğinde "bu son" demişti. Zira 2012'de kendisini de kapsayan biçimde tüm kamu görevlilerinin görev sürelerini iki dönemle sınırlayan bir yasa meclisten geçmişti.

Castro bu yasaya uygun olarak adaylığını koymadı. Küba'da Raul Castro'nun yeniden aday olmadığı devlet başkanlığına, aday gösterilen Miguel Díaz-Canel seçildi. Raul Castro ise Komünist Parti liderliğini bir sonraki kongrenin yapılacağı 2021'e kadar sürdürecektir.

Milletvekillerinin yüzde 99,83'ünün oyunu aldığı açıklanan 58 yaşındaki Díaz-Canel, ülkenin kurucu kadroları içinde yer almayan ve 1959'daki devrimden sonra doğan bir lider. Fidel'i

kendisine idol olarak seçtiği söylenen ve devrimden sonraki kuşağın ilk önemli liderlerinden birisi kabul edilen Miguel Díaz-Canel'in bu göreve gelebilmesi için birçok süreci geride bıraktığı belirtiliyor. 20'li yaşlarından beri Komünist Parti içinde görev yapan Díaz-Canel, Komünist Parti gençlik örgütünde de önemli görevler omuzladı. 1997'de Küba Komünist Partisi'nin Politbürosu'na seçildiğinde, o güne dek bu göreve seçilmiş en genç kişiydi. Santa Clara'daki Merkez Las Villas Üniversitesi'nde elektronik mühendisliği eğitimi alan Díaz-Canel, silahlı kuvvetlerde görev yaptıktan sonra kendi üniversitesinde öğretim üyesi olarak çalıştı. 2013 yılında da Raul Castro tarafından devlet başkan yardımcılığına getirilmişti.

Ulusal Meclis'te seçim sonucu açıklanırken coşkulu alkışlar içinde kürsüye çıkarak yemin eden Díaz-Canel, Küba Devrimi'ni devam ettirme sözü verdi. Küba'nın yeni lideri, aldığı yetkinin Küba Devrimi'ni sürdürmek anlamına geldiğini, ülkenin dış politikasının değişmeyeceğini ve ilkeler konusunda müzakereye girilmeyeceğini, ama kendilerine eşit davranan herkesle diyaloga her zaman hazır olacaklarını söyledi. Raul Castro tarafından "ideolojik sağlamlığıyla" övülen Díaz-Canel'in bayrağı devralması, ABD'nin hezimete uğratıldığı 1961'deki Domuzlar Körfezi çıkarmasının yıldönümünde gerçekleşti. Gerek bundan dolayı gerekse de 60 yılın ardında soyadı Castro olmayan birinin koltuğa oturması, bu seçimlere tarihsel değerinde önemler atfedilmesine vesile edildi.

CASTRO'LAR SONRASI NE OLABİLİR YA DA YENİ BİR DÖNEM Mİ ?

En çok dillendirilen ve merak edilen sorulardan biridir bu. Castro'lardan sonra Küba'nın ne olacağı ve gelişmesini ne yönde sürdüreceği merakının yanı sıra, Küba'nın emperyalist kapitalist düzene

entegre olarak değerlerini terk etmek durumunda kalacağı beklentisiyle, ellerini ovuşturarak beklemektedir dünya gericiliği. Raul'un başlattığı reform hamlelerini sürdüreceğine kesin gözüyle bakılan Canel'in izleyeceği politikalar, söz konusu umudu büyüten temel etkenlerden biridir.

Bilindiği üzere Küba'nın karşı karşıya bulunduğu sayısız güçlükler, açmazlar, zayıflıklar ve sorunların bir sonucu olarak, Raul Castro tarafından ekonomik, politik ve sosyal alanları içeren kapsamlı reformlara gidilmişti. Gündeme getirilmek zorunda kalınan bu reformlarla, Küba'nın kapitalizme geri döneceği yorumları yapılmıştı. Kâr yapmayan devlet işletmelerinin bazılarının kapatılması, yabancı yatırıma alan açılması, bazı sektörlerde özel ve kooperatif işletmelere izin verilmesi, cep telefonları, bilgisayarlar ve ev aletleri gibi tüketim mallarının satışı üzerindeki sınırlamaların kaldırılması, ev ve araba satışında özel alım-satıma alan açılması, tarım sektöründe ve ücret sistemlerinde özel üretimi güçlendirecek bazı değişikliklere gidilmesi vb. gibi adımlar, sosyalist ekonominin artık devam ettirilemeyeceği ve dolayısıyla adım adım kapitalizme geçişin zorunlu hale geleceği, söz konusu yorumlara nesnel bir zemin sunmaktaydı.

Bunların yanı sıra, 2014 yılında Obama döneminde ABD ile karşılıklı diplomatik ilişkilerin yeniden başlatılması, karşılıklı elçiliklerin açılması ve bir dizi anlaşmanın imzalanmış olması, kaygıları büyüten öteki adımlardı. Trump'ın görev ve gelir gelmez anlaşmaların bir kısmını iptal ettiği bilirse de ABD ile ilişkilerin nasıl bir seyir izleyeceği önemli konu başlıklarından biridir.

Küba yönetimi yapmak zorunda kaldığı reformlar için yaptığı, "Hiç kuşkusuz, Fidel ve Raul'un rehberliğinde ve Parti'nin önderliği altında birleşmiş bir halk tarafından desteklenen ve savunulan, daha mükemmelleştirilebilir bir sosyalizm sözkonusu olacağından, emperyalist felaket tellallarının uzun zamandır özlemini çektiikleri türden 'stratejik' değişiklikler meydana gelmeyecektir" açıklamasıyla, sosyalist ekonominin mükemmelleşeceğini iddia etmişti.

Raul Castro sonrası devlet başkanlığı görevini üstlenen Miguel Díaz-Canel'in bu reformları hangi yönde ve nasıl devam ettireceği, hangi politikaları izleyeceği, Küba'nın geleceği açısından belirleyici önemde olacak.

Dünya işçi ve emekçi eylemlerinden...

YUNANİSTAN'DA ELEKTRİK SANTRALLERİNDE 48 SAATLİK GREV

Yunanistan'da elektrik santrallerinde çalışan işçiler 48 saatliğine greve gitti.

GENOP sendikasının çağrı yaptığı grev, elektrik kurumuna ait ısı santrallerinin satışa çıkmasına karşı gerçekleşti. Hükümet geçtiğimiz hafta elektrik santrallerinin bir kısmının özelleştirilmesi için geçtiğimiz haftalarda parlamentoya önerge verdi.

PANAMA'DA 90 BİN İNŞAAT İŞÇİSİ GREVDE

Panama'da inşaat sektöründe çalışan 90 bin işçi grevde.

Suntracs sendikası, inşaat tekeli Capac ile 6 aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinde uzlaşma sağlanamaması üzerine grev kararı aldı. Suntacs sendikası yüzde 12-15 daha fazla saat ücreti talep ediyor.

Altın yılını yaşayan inşaat sektörü patronları, sendikanın taleplerini karşılamaya yanaşmıyorlar.

GÜNEY AFRIKA'DA GREVLER

Güney Afrika'da 21 ilerici sendikanın yer aldığı 700 bin üyesi bulunan çatı örgütü Sanfu 25 Nisan'da genel grev yaptı. Grev ve kitlesel gösterilerle grev yaşağı ve açlık düzeyindeki ücretler protesto edilecek.

Sendika, hükümetin grev hakkına saldırısına karşı ve asgari ücret için grev çağrısı yapmıştı.

Başkent Kapstadt'ta greve bir dizi demokratik kurum ve kuruluş da destek verdi. Su sıkıntısına karşı halk inisiyatiflerinin dışında yüzde 12 ücret zammı talep eden otobüs sürücülerini de greve destek verdi.

Güney Afrika'da 17 bin otobüs sürücüsünün 18 Nisan'da başlattıkları grev sürüyor. Otobüs sürücülerini, yüzde 12

ücret zammının yanında çalışma saatlerinde ve gece çalışmasında iyileştirmeye gidilmesini talep ediyorlar. Grev otobüs taşımacılığını yüzde 80 oranında etkiliyor.

NİKARAGUA'DA PROTESTOLAR YASAYI GERİ ALDIRDI

Nikaragua'da Ortega hükümeti 1 Temmuz'dan itibaren yürürlüğe koymayı planladığı sosyal güvenlik yasasını, günlerdir süren protestolar nedeniyle Çarşamba günü geri çekmek zorunda kaldı.

Hükümet, IMF'nin kararları doğrultusunda, şimdiye kadar yüzde 6,25 olan emeklilik fonunu yüzde 7'ye çıkarırken, buna karşın emeklilere ödenen maaşlar ve hizmetlerin azaltılmasını planlıyordu.

İşçiler, öğrenciler ve emekliler bu yasayı protesto etmek için sokaklara çıkmıştı. Protesto gösterilerinde polis saldırısı ile 24 göstericinin yaşamını yitirdiği, yüze yakın kişinin de yaralandığı açıklandı...

MALİ'DE MADEN İŞÇİLERİ KAZANDI

Mali'de Randgold Ressources'e ait 2 altın madeninde çalışan işçiler ikramiyelerinin ödenmesi için 18 Nisan'da greve gitti. Patron ile masaya oturan maden işçilerinin örgütlü olduğu Secnami sendikası taleplerini kabul ettirdi. İşçiler 20 Nisan günü işbaşı yaptı.

Jersey'de merkezi bulunan Randgold Resources maden tekeli Afrika'da çok sayıda altın madeni işletiyor.

FRANSA'DA 300 BİN KİŞİ ALANLARDAYDI

Fransa'da Macron hükümetinin yasa tasarısına karşı protestolar sürüyor. Geçtiğimiz hafta Perşembe günü SNCF (Fransız Demiryolları), hastanelerde, okullarda, üniversitelerde ve postanelerde grevler yaşanırken, ülke genelinde 300 bin kişi protesto gösterileri düzenledi.

CGT sendikasının çağrı yaptığı grevlerle hükümetin demiryollarını özelleştirme planları ve yeni yüksek öğrenim yasası protesto ediliyor.

ŞİLİ'DE 120 BİN ÖĞRENCİNİN PROTESTO GÖSTERİSİ

Şili'de 19 Nisan'da 120 bin öğrenci ve eğitim emekçisi başkent Santiago'da alanları doldurdu. Parasız eğitim talep eden öğrenciler, anayasa mahkemesinin şirketlerin üniversite üzerinden kâr etmesini yasaklayan kararını bozmasını protesto etti. Bu, Sebastian Pinera hükümetine karşı yapılan ilk kitlesel gösteri oldu. Öğrenciler geçtiğimiz yıllarda mücadelelerle elde edilmiş hakların yeni hükümet döneminde tırpanlanacağından endişe duyuyorlar.

Fransa'da işgal, grev ve direniş üzerine panel

21 Nisan günü Paris'te Grev ve Direnişlerle Dayanışma Komitesi (Nogozon Derneği, BİR-KAR, Devrimci Proletarya) panel düzenleyerek grevleri ve işgalleri değerlendirdi.

ÖĞRENCİLERİN İŞGALI İŞÇİLERİN DESTEĞİYLE BAŞARILDI

Panelin ilk konuşmasını Paris 1 Üniversitesi'nden işgalci bir öğrenci yaptı. Yeni hükümetin üniversite giriş sistemindeki elemeci düzenlemelerini teşhir etti. İşçilerin, öğrencilerin mücadelesindeki etkisine dikkat çekerek Tolbiac işgalinin öğrencilerin gücü yetmediğinde demiryolu grevcilerinin desteğiyle başarıldığını aktardı. İşçi sınıfıyla birlikte mücadele için karşılıklı etkileşimler geliştirildiği, grevlere öğrenciler olarak gidildiği ve demiryolu işçilerinin öğrenci toplantılarına katıldığı üzerinde durulan konuşmada, grev kasasıyla dayanışmak için okullarda etkinlikler düzenlendiği söylendi.

"FRANSA'DAKİ SALDIRILAR TESADÜF DEĞİL"

Panelin ikinci konuşmacısı Renault Flins fabrikasından CGT işyeri temsilcisi Ali Kaya'ydı. Ali Kaya, Macron hükümetinin demiryolu ve temel sektörler için saldırılarının bir tesadüf olmadığını, dünyanın dört bir yanında kapitalizmin yaşadığı krizin sonucu olduğunu vurguladı.

"SENDİKAL BÜROKRASI 'SÜREKLİ GREV'E ENGEL OLDU"

Saldırı yasalarına karşı grevlerin önemini ifade eden Kaya sendika bürokrasisinin hareketi kontrol etmek adına 'sürekli grev' karşısında 3 ay boyunca haftada iki gün grev kararı aldığını anlattı. Mücadeleci işçilerin 'sürekli grevi' savunmasına karşın sendikal bürokrasinin dayatmayla kontrolü sağladığını aktardı. Saldırı yasalarının sürekliliği karşısında devrimci komünist partinin önderliğinin ihtiyacından bahsetti.

RJ'den Dortmund'da Steinmeier'e protesto

Avrupa Devrimci Gençlik Birliği (Revolutionärer Jugendbund-RJ), Almanya Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier'i 20 Nisan'da Dortmund'da davetli olduğu okulun önünde protesto etti.

Söz konusu okul Steinmeier'i öğrencilere Almanya'daki mesleki eğitim hakkında konuşma yapması için çağırılmıştı.

Steinmeier üzerinde pozitif bir izlenim bırakmak için okul öğrencileri hafta

lar öncesinden hazırlanmıştı, sadece özel olarak seçilmiş öğrenciler toplantıya çağırılmıştı. Steinmeier'e soracakları sorular da önceden belirlenmişti. Ve dahası, toplantıya katılmaları sağlanan öğrenciler ortak kıyafet giydirilmişti.

Protesto eyleminin başlamasıyla RJ'lilere yönelik polis alınan tutum karşısında geri adım attı. RJ'liler bildiriler dağıtarak Alman sermaye devletinin bü-

yük ölçüde Steinmeier sayesinde gerçekleşen silah satışlarını, göçmenlere dönük sınır dışı etme politika ve uygulamalarını, saldırı ve savaş politikalarını ve eğitim sistemindeki eşitsizliği, sosyal yıkım saldırılarını, güvencesiz çalışmayı, mezarda emekliliği teşhir etti.

Eylem semt emekçileri, öğrenciler, Steinmeier'in katıldığı etkinliği izleyen gazeteciler tarafından ilgiyle karşılandı.

Nafaka-sadaka ile süren bir hayat değil, özgür, eşit bir yaşam ve çalışma imkanı!

Bugünlerde yapılan itirazlar nedeniyle nafaka işleyişinin yeniden düzenleneceği söyleniyor. Mevcut sisteme göre bir gün bile evli kalınsa boşanma sonucunda ömür boyu nafaka alınabiliyor. Nafaka boşanan her iki tarafın da hakkı olmakla birlikte Türkiye’de istisnai örnekler dışında kadınlar alıyor. Nafaka alan tarafın evlenmesi ve ölümü ile nafaka sona eriyor. Sona ermesi için diğer bir gerekçe olarak da nafaka alan tarafın evlenme olmadan fiilen evli gibi yaşaması, yoksulluğunun sona ermesi, “haysiyetsiz yaşam” olarak ifade edilen durumların ortaya çıkması ile mahkeme kararı gerekiyor.

Başta da belirttiğimiz gibi, nafaka bir günlük evlilik sonucunda bile alınabilecek şekilde düzenlenmiş. Adalet Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı’nın açıklamasına göre bu durumdan şikayetçi olan yüzlerce, belki de binlerce erkek başvuruda bulunmuş. Özellikle erkekler tarafından “müebbet nafaka, ömür boyu nafaka” diye tanımlanıyor. Yapılacak düzenlemede ise nafakanın bağlanmasında boşanan kadının yaşı, iş durumu, çocuk sayısı, boşanmada kadının kusur durumu vb. kriterlerin belirlenmesi olacağı ifade ediliyor.

NAFKA, BOŞANILAN ERKEK İLE BAĞIMLI BİR İLİŞKİNİN SÜRMESEDİR

Nafakanın bir diğer tanımlanması da yoksulluk parasıdır. Nafaka, evlenmenin sonlanması ile kadına bağlanmaktadır. Neden böyledir? Çünkü bu toplumda kadın evlilik ile birlikte genelde iş yaşamından uzaklaşan, çocuk bakımı ve ev işleri ile geçen bir ömür yaşayandır. Ekonomik bağımsızlığını elde edemeyen veya kaybeden kadın evlilik boyunca erkeğe bağımlıdır. Aynı bağımlılık nafaka mantığı ile aslında devam ettirilmektedir. Evlilik sürecinde çalışma yaşamının

dan uzak kalan kadın için, kadınların iş bulmasının zorluğunu düşündüğümüzde bir gereklilik gibi durmaktadır. Evet, kadının toplumda ikinci cins olması, üzerine yüklenen sorumluluklar ile çalışma yaşamından kopması veya sürekliliğinin kesintiye uğraması, kadınların iş bulmasının zor olması, toplamda belli bir yaşın üzerinde iş bulmanın imkansızlaşması, hele bir de çocuk gelinliği arttığı-teşvik edildiği bir Türkiye gerçeği ile bakıldığında boşanan kadının yaşamını idame ettirmesi zordur.

Kadın açısından yukarıda saydığımız zorluklar çoktan sona ermiş evliliklerin zorla devam etmesine neden olmaktadır. Sömürü düzeni, bitmeyen evliliklerden, kurumsal bir yapı olarak gördüğü evliliklerden güç almaktadır. Bozulsun istememektedir. Bundandır ki nafaka tartışması gündeme geldiğinde “Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar ile Boşanma Olaylarının Araştırılması ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi” için ku-

rumuş olan Araştırma Komisyonu adına yapılan açıklama şu olmuştur: “Kadınlar nafakadan güç alıp boşanabiliyor!”

Yoruma gerek yok, komisyonun amacı-adı her şeyi açıklıyor, derdi açık. Sermaye devletinin sözcüleri, tüm gericiilikleri ile tartışadursunlar. Nafakanın kalkması veya her halde verilmesinin sınırlandırılması ile evlilikleri sürdürme derdinde olsunlar. Bizler kadının özgür bir birey olabilmesinin önündeki tüm etmenlerin ortadan kalkması gerektiğinin altını bir kez daha çiziyoruz. Karl Marx ve Friedrich Engels, Komünist Manifesto’da “Bürokrasi aile ilişkisinin dokunaklı-duygusal peçesini yırttı ve onu katıksız para ilişkisine döndürdü” cümlesi ile evliliği, aile ilişkilerini kapitalizmin nasıl şekillendirdiğini anlatıyorlar.

Nafakanın sözlük anlamı şöyle: “Bir kimsenin geçindirmekle, bakıp gözetmekle yükümlü bulunduğu kimseye ya da kimselere, mahkeme kararıyla verdiği aylık.” Nafaka sistemi, evlilik sonrasında bile kadının erkeğe bağımlılığını sürdü-

ren bir temel oluşturmaktadır. Boşanılan erkek ile boşanan kadının ekonomik temelli bile olsa ilişkilenişini sürdüren bir yan taşımaktadır. Boşanan kadın, boşandığı erkek tarafından hâlâ bakılmaktadır. Burada kadın kendi başına kendi yaşamını devam ettirme noktasında aciz görülmektedir.

ÇÖZÜM TOPLUMSAL DEĞİŞİMDE, KADINDAN YANA DÜZENLEMELERDE

Bugünün dünyasında kadının boşanma kararı almakta ve sonrasında yaşamını idame ettirmekte zorlanacağı gerçeği nafakanın kalıcı olmasının gerekçesi yapılmamalıdır. Zira, çözümü erkekte değil kadının her türlü özgürlüğünü sağlayacak toplumsal düzende-düzenlemelerde aramalıyız.

Bunun için, günümüz koşullarında öncelikle kadının çalışmasının önündeki engeller ortadan kaldırılmalıdır. Kadın toplumsal üretimin parçası haline getirilmelidir. Kadının çalışma yaşamına girmesi teşvik edilmeli, iş imkanı yaratılmalıdır. Kadının çalışma yaşamında olmasını engelleyen ataerkil zihniyetle mücadele edilmeli, kadının üzerine yüklenen sorumluluklara çözümler üretilmelidir. Bunların en başında gelenlerinden biri çocuk bakımınıdır. Ücretsiz ve nitelikli kreşlerle kadınlar çocuk sahibi olduktan sonra da çalışma yaşamının içinde olabilmeliler.

Eşit ve özgür bir şekilde yaşayan kadın, istediği zaman evliliği bitirebilme gücünü bulacak, evlilik sonrası onu bağımlı kılacak hiçbir şeye muhtaç kalmayacaktır.

2017’de 23 bin 906 kız çocuğu evlendirildi

Dinci gericiğin her alanda tırmandığı bir dönemde 2017 yılı içerisinde binlerce kız çocuğu evlendirildi. Türkiye İstatistik Kurumu’nun “İstatistiklerle Çocuk, 2017” raporunda yer alan verilere göre geçtiğimiz yıl 23 bin 906 kız çocuğu evlendirildi.

TÜİK her ne kadar da 2016 yılında toplam evlilik içerisinde %4,6 olan çocukların evlendirilme oranınının 2017 yılında %4,2’ye düştüğünü açıklasa da

resmi rakamlara yansımayan evlilik oranları da düşünüldüğünde tablonun çok daha vahim olduğu anlaşılmaktadır.

2017 yılında toplam evlilik oranı içerisinde kız çocuklarının evlendirilmesi oranında Ağrı yüzde 16,6’lık oranla en üst sırada yer aldı. Onu yüzde 16,1 ile Muş ve yüzde 12,3 ile Bitlis izledi. Kız çocukların evlendirilmelerinin toplam evlilikler içindeki oranının en düşük olduğu üç il ise sırasıyla; yüzde 0,4 ile Tunceli,

yüzde 1,1 ile Rize ve yüzde 1,4 ile Trabzon oldu.

En çok çocuk evliliklerinin yaşandığı iller ve sayılar ise şu şekilde: İstanbul 1615, Antep 1591, Hatay 1040, Urfa 1292, Ağrı 712, Ankara 938, Maraş 801, Kastamonu 695, Adana 668, Antalya 332, Bitlis 315, Bursa 429, Diyarbakır 837, Erzurum 346, Mardin 493, Muş 517, Van 947.

“1 Mayıs'ta da alanlarda, sahnede var olacağız!”

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın ön günlerinde, Çorlu Kadın Platformu bir yandan kadınları alana taşımak için çaba sarf ederken bir yandan da 1 Mayıs alanında sergileyecekleri dinletinin hazırlıklarını hummalı bir şekilde sürdürüyor.

1 Mayıs'a kadar her gün sunacakları müzik dinletisi için aralıksız provalarına devam eden platform bileşenleri ile hangi taleplerle 1 Mayıs alanında olacaklarını konuştu.

“TÜM KADINLARI 1 MAYIS'A DAVET EDİYORUM”

Platform bileşenlerinden Alev neden 1 Mayıs alanında olunması gerektiğini şu ifadelerle dile getirdi:

“Öncelikle şunu söylemek istiyorum; patronların çok zengin olduğu, açlık sınırının 1600 lirayı aştığı şu günlerde işçilerin, işsizlerin, emekçilerin, kadınların hep birlikte 1 Mayıs alanına çıkmasını talep ediyorum.

Özellikle kadın işçi olarak şunu söylemek istiyorum; bize karşı emek sömürüsü çok fazla. Erkeklerle aynı işi yapıyoruz, aynı saatlerde işe gidiyoruz. Fakat bizden daha fazla emek bekliyorlar. İlk işten atılanlar bizler oluyoruz. Tacize uğrayan, mobbinge en çok uğrayan bizler oluyo-

ruz. Bu yüzden tüm kadınları 1 Mayıs'a davet ediyorum.”

“GASP EDİLEN HAKLARIMIZ İÇİN ALANLARA ÇIKIYORUZ”

AKP gericiliğinin meclisteki gösteride kadınları sahneden indirmesine karşı 1 Mayıs'ta alanda, sahnede olacaklarını vurgulayan Sibel ise şunları söyledi:

“Gasp edilen haklarımız için 1 Mayıs'ta alanlara çıkıyoruz. Kadın her yerde alanlarda da olmalı. Özellikle kadınların mecliste sahneden indirilmesine karşı da bu sene sahnede olacağız bu 1 Mayıs'ta.

Dünyadaki bütün kadın emekçilere selam göndermek istiyoruz. Sahnedeyiz, alandayız, sokaktayız, her yerdeyiz. Vardık, varız var olacağız!”

“KAZANMIŞ OLDUĞUMUZ HAKLARIMIZI GERİ KAPTIRMAK İSTEMİYORUZ”

“1 Mayıs gündemimizde kadın tacizleri, kadın tecavüzleri, kadınların çocuklarıyla birlikte hapis hanelere tıklması, çok sayıda çocuk ve bebeklerin cezaevinde olması, toplumsal cinsiyet eşitsizliği, kadınların çalışma alanlarının kısıtlanması, çocukların eğitim haklarının gasp edilmesi var” diyen Eda ise sözlerini şöyle sürdürdü:

“Siyasal iktidarın mevcut eğitim sistemini tamamen siyasal islam'a döndürmesi ve bunu kullanması, çocukları kullanması, kadınları kullanması söz konusu. Bunlara karşı biz sokaklardayız, alanlardayız. Şimdiye kadar kazanmış olduğumuz haklarımızı geri kaptırmak istemiyoruz. Alanda olmaya devam edeceğiz. Vardık, varız var olacağız.”

“EMEKÇİ KADINLARI MÜCADELEYİ BÜYÜTMEME ÇAĞIRIYORUZ”

Platform bileşenlerinden Gönül ise şunları ifade etti:

“Son yıllarda AKP iktidarının kadınlara sınıfsal, ulusal ve cinsel olarak baskılarının zirve yaptığını görüyoruz. Emekçi kadınlar olarak yüzyıllardır bedel ödeyerek kazanılan haklar bir bir elimizden alınırken daha da karanlığın içine itildik. Bu tablonun kendisi sadece Türkiye'de değil, tüm dünyada da aynı tablonun olduğunu görüyoruz. Büyük bir gerici atmosfer var ama biz ilerici, devrimci, emekçi kadınlar erkek sınıf kardeşleriyle dün nasıl susmadıysak bugün de susmuyoruz, mücadele alanlarını dolduruyoruz.

Bu baharda önce kadınlar yürüdü. Çorlu'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde başlayan yürüyüşümüzü yavaşlayan gerici iktidara cevabımızı alana çıkararak gösterdik. Çünkü haklıyız, çünkü yaşamın yarısıyız. Bizler başta eşit işe eşit ücret için, haklarımız ve özgürlüğümüz için 1 Mayıs'ta 'Fabrikalarda, eğitimde, sağlıkta, okulda yaşamın her yerinde vardık, varız var olacağız!' şiarlı pankartımızla en önde yerimizi alacağız. Emekçi kadınları 1 Mayıs'ta mücadeleyi büyütme, geleceğimizi kazanmak için platformumuzun pankartı altına çağırıyoruz.”

“Herkes 1 Mayıs'ta alanlara çıksın!”

Çorlu Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan bir kadın işçi ile çalışma koşullarını ve 1 Mayıs'ta hangi talepler ile 1 Mayıs alanında olacağını konuştu.

Çalışma koşullarının çok ağır olduğunu ve yoğun bir tempoda çalıştırıldıklarını anlatan kadın işçi; “Kimse doğru düzgün hakkını alamıyor. Yazın doğru düzgün izinlerimiz olmuyor. Kışın oluyor o da ücretsiz oluyor genelde. Tam net maaşlarımızı alamıyoruz. Çoğu yerde ücretler düşük” diyerek buldukları sanayi havzasında işçilerin genel olarak yaşadığı sorunları ortaya koydu.

Sadece kendi fabrikalarında değil bütün iş yerlerinde işçilerin ezildiğini, sömürüye maruz kaldığını ve haklarını alamadığını ifade eden kadın işçi; “İşte bu nedenle ben isterim ki herkes 1 Mayıs'ta alanlara çıksın. Özgürlük için, güzel bir Türkiye için, amaçlar için, daha iyi koşullarda yaşayabilmek için...” dedi.

“İNSANCA ÇALIŞMAK, EMEĞİMİN KARŞILIGINI ALMAK İSTERİM”

İnsan gibi çalışmak ve düzgün bir muamele görmek istediğini belirten kadın işçi, aldıkları ücretin yaşamını idame ettirmeye, ihtiyaçlarını karşılamaya yetip-yetmediğine ilişkin sorulara karşılık ise şunları ifade etti:

“Maaşlar düşük, hiçbir sosyal hak yok. Her şey insanların elinden alınmış. Sadece kuru bir maaş. Onun dışında mesai parasını alıyorsun, bunun haricinde kuru maaştan başka bir şey alamıyorsun. Genel olarak buradaki işçiler asgari ücretle çalışıyor. Bu şekilde yaşamak zorunda bırakılıyor. Kendimize zaman ayıramıyoruz. Bir şey yapmak, kendinize bir şey almak istiyorsunuz ama aldığınız ücret yetmiyor.

İnsanca çalışmak isterim, hiçbir yerde ezilmek istemem. Emeğimin karşılığını almak isterim. Oraya bir emek veriyorsun, alınteri döküyorsun tabii ki bunun karşılığını almak isterim.”

1 Mayıs'ta işçilerin yaşadıkları bu sorunlara karşın alanlarda olması gerektiğini söyleyen kadın işçi; “İsterim ki herkes 1 Mayıs'a katılsın. Ama çoğu insan son dönemde artan baskı ve işten atma korkusu nedeniyle gelmiyor. Ama gelmemek işçilerin yaşadığı sorunları çözmez. Bu sorunları çözmek için birlik olmak lazım. Birlik olmadan sorunlarımızı çözemeyiz” dedi.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'li kadınlar 1 Mayıs'a çağırdı

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'li kadınlar 20 Nisan'da Taksim'deki Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi'nde gerçekleştirdikleri basın toplantısıyla 1 Mayıs'a çağırdı.

Basın toplantısı; 1 Mayıs'ın emeğin mücadele günü, aynı zamanda da fabrikalarda, grevlerde katledilenleri anma günü olduğunun belirtilmesiyle başladı.

Açıklamaya destek veren Kadın Meclisleri ve Sosyalist Kadın Meclisleri adına yapılan kısa konuşmaların ardından ortak basın açıklamasını Ayşe Panuş okudu.

AKP iktidarının kadın düşmanı politi-

kalarına değinilerek başlayan açıklamada, “cinsel istismar yasa tasarısı”nın çözümden uzak bir adım olduğu belirtildi. Müftülere nikah yetkisi verilmesi, nafakanın sınırlandırılmak istenmesi, tecavüzçüleri öldüren kadınlara müebbet hapis verilmesi örnekleri teşhir edildi. “Kadınları ucuz işgücü olarak üretime dahil etme, ücretsiz ev içi emeğinden faydalanma noktasında patriyarka ile kol kola politikalar üretiliyor. AKP emek düşmanı politikalarını bizzat erkek egemenliğiyle meşrulaştırıyor. Ev içindeki görünme-

yen kadın emeği kadınların ücretli emek gücüne katılım koşullarını belirliyor” denilerek bütün bunların erkeği güçlendirdiği gibi sermayeye de hizmet ettiği vurgulandı. Kadınların üzerine yüklenen ev işleri, çocuk bakımı gibi nedenlerden kaynaklı esnek, güvencesiz, yarı zamanlı işlerde çalışmak zorunda bırakıldığına dikkat çekilerek kadınların erkeklere bağımlılığının arttırılmak istendiği söylendi.

Taleplerin sıralanmasının ardından 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağrısıyla açıklama sonlandırıldı.

Onlar bölmek istiyorlar, bizler birleşiyoruz!

Geçtiğimiz günlerde üniversitelerin bölünmesi üzerine bir yasa tasarısı hazırlandı. Yasa tasarısına göre başta İstanbul Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, İnönü ve Erciyes üniversiteleri olmak üzere 15 okulun belirli fakültelerinin bu okullardan ayrılıp yeni kurulacak üniversitelere devredilmesi gündemde.

Dinci-gerici AKP iktidarının hedefinde bir süredir üniversiteler var. Sistemde topyekûn bir kriz yaşayan iktidar, krizi fırsata çevirme telaşında. Yakın zamanda kültürel iktidar olma noktasında zayıf kaldıklarını ifade eden iktidar, bu sorunu eğitim alanını ve üniversiteleri kendi ideolojik ihtiyaçları çerçevesinde düzenleme yoluna giderek telafi etmeye çalışıyor. Bunun bir örneği olarak üniversitelerde derecelendirme, sınıflandırma yoluna gidildi. Belli başlı üniversiteler "araştırma üniversitesi" olarak ilan edildi. Toplumsal anlamda ilerici birikimin tasfiyesi anlamına gelen adımlar hızlandırıldı ve kurumsallaştırma yoluna gidil-

di. Üniversitelerde akademisyeninden öğrencisine, çalışanından sponsor şirketlerine kadar değişim yaşandı. Kayyım rektörler atandı, KHK'lar yoluyla profesöründen akademisyenine kadar birçok kişi ihraç edildi, "Yerli ve milli" safsatası ile üniversiteler topyekûn hedef tahtasına çakıldı, mücadeleci öğrenciler soruşturma, uzaklaştırma, tutuklama yoluyla üniversitenin dışına itildi.

Siyasal arenada yaşanan çikişsizliğin bir yansıması ve parçası olan değişikliklere bakıldığında, son yasa tasarısı yine bir aczin göstergesi olarak karşımızdadır.

ÜNİVERSİTELERİ BÖLMEK NE ANLAMA GELİYOR?

Tablonun bütününe bakıldığında, sistematik bir saldırı sürecinin yeni bir evresi olarak üniversitelerin bölünmesinin gündeme geldiği rahatlıkla görülebiliyor. Üniversitelerdeki eğitimin birçok sorun alanı orta yerde duruyorken, binlerce

üniversite mezunu işsizken üniversiteleri bölmek ve yeni üniversiteler açmak tek bir amaca hizmet ediyor: Eğitimin sermayenin ihtiyaçlarına göre yeniden yapılandırılması ve gericileştirilmesi. Saldırının ticari ve siyasi iki ana kapsamı bulunmaktadır. Ticari boyutu özel üniversitelere alan açmak, paralı eğitim uygulamalarını arttırmak, üniversite arzilerini ranta açmaktır. Siyasi boyutu ise; üniversitelerdeki mücadele dinamiklerini zayıflatmak, üniversiteler üzerinde tam bir denetim kurmak, "yerli ve milli" safsatası ile gericiliğe daha geniş bir alan açmak. Tüm bu kararlar alınırken üniversite bileşenine danışılmamıştır.

Üniversiteleri bölmek paralı eğitim uygulamalarını arttırmak demektir. Üniversitelerin özelleştirilmesi demektir. Pıtrak gibi çoğalan özel üniversitelere öğrencileri zorla göndermek anlamına gelmektedir. Öğrenciler şehirlerin dışına itilen üniversitelerde ulaşımdan barınmaya kadar bir dizi sorun yaşayacaktır.

Hem de öğrenciler kent merkezlerinden, toplumsal yaşam alanlarından uzaklaşmış olacaktır. Bunun kendisi öğrencileri bölmek, güçsüzleştirmek ve izole etmek demektir.

NE YAPMALI?

Binlerce öğrenciye, akademisyene ve üniversite çalışanına hiç sormadan bu değişiklikleri yapmak bizleri yok saymak demektir. Üniversitelerin bölünmesine, sermayeye peşkeş çekilmesine, taşınmasına karşı çıkmak bir anlamda geleceğimize ve özgürlüğümüze sahip çıkmak demektir.

Üniversite öğrencilerinin ortak talebi "bölünmemek" oldu. Yasa tasarısı gündeme geldikten sonra İstanbul Üniversitesi öğrencileri bir forum örgütlediler. Burada 24 Nisan Salı günü bir eylem gerçekleştirildi. 25 Nisan'da ise bir kez daha kitlesel bir basın açıklaması ve ardından forum gerçekleştirdiler. Eylemler ve forumlar devam edecek.

DGB olarak diyoruz ki; üniversiteleri bölmeyi öngören yasa tasarısı birleşik, kitlesel ve örgütlü bir mücadele ile durdurulabilir. Ancak birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi bu yasa tasarısının ardındaki saldırıları püskürtülebilir. Biz buradan ilerleyecek bir gençlik hareketinin ayak seslerini duyabiliyoruz.

ÜNİVERSİTELERİMİZİ BÖLDÜRTMEYECEĞİZ!

Onlar bölmek istiyor; biz eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için, söz-yetki-karar hakkı için, özerk-demokratik üniversite için, geleceğimiz ve özgürlüğümüz için birleşiyoruz!

DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

İstanbul Üniversitesi (İÜ) öğrencileri, okulun bünyesindeki birçok fakültenin ayrılarak kurulması için meclise tasarı sunulan "İbni Sina Üniversitesi"ne katılmak istenmesine karşı kitlesel eylemlerde bir araya geldiler.

22 Nisan'da Gülhane Parkı'nda gerçekleştirilen forumda üniversitelerin bölünmesinin ne anlama geldiği ve neyi hedeflediği tartışıldı. Sermaye devletinin üniversitenin tarihsel anlamını ve toplam birikimini tasfiye etmeye çalıştığı, bunun KHK'lar eliyle hayata geçirildiği ifade edildi. Akademisyenlerin atılmasından üniversitelerin taşınmasına kadar hayata geçirilen bu tasfiyenin, son olarak da üniversitelerin bölünmesi tartışmasından görüldüğü ifade edildi.

İÜ öğrencilerinden "Üniversitemi bölme" tepkisi

Foruma katılan çok sayıda öğrenci bu saldırının engellenmesi için mücadele etmek gerektiğini, ancak güçlü bir süreç örülerek bunun engellenebileceğinin altını çizdi. Çok sayıda öğrencinin söz aldığı forumda, başta İstanbul Üniversitesi olmak üzere diğer birçok üniversiteden fakültelerin taşınmasına dair geçmiş mücadele deneyimleri aktarıldı.

İstanbul Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulu'ndan söz alan bir öğrenci okullarının Hadımköy'e taşın-

ması sürecine karşı başlattıkları "Gitmiyoruz" kampanyasını nasıl örgütlediklerini anlattı. Öğrenciler somut yapılacaklar üzerine; basın açıklaması, eylemler, dilekçe ve imza toplanması ve boykot önerilerini sundu.

25 Nisan'da ise Beyazıt Meydanı'ndaki forum için çeşitli fakültelerin öğrencileri sloganlarla yürüyerek parça parça bir araya geldi. "Fakülteme dokunma üniversiteme dokunma!" sloganlarını atan yüzlerce öğrenci forumun yapılaca-

ğı alanda buluştu. Bu sırada forum yapılması düşünülen alanda faşistlerin basın açıklaması yaptığı görüldü. Faşistlerin, okulun bölünmesine karşı çıkan öğrencilerin eylemi hakkında "Bunlar terörist, bunların derdi başka" gibi karalamalarda bulunduğu, okulun bölünmesine tepkili olan öğrencilerin kendi yanlarına çekmeye çalıştıkları ama kitle toplanmadıkları öğrenildi. Faşist grup kitlenin gelmesiyle kısa sürede alandan ayrılınca forum düzeni alındı.

Polis ablukası altında gerçekleşen forumda konuşan öğrencilerin ortak vurgusu fakültelerin bölünmesine karşı çıkılması oldu.

Fransa üniversitelerinde neler oluyor?

Emperyalizmin önemli temsilcilerinden Fransız burjuvazisi elini rahatlatmak için her alanda saldırı yasalarını devreye sokmaya devam ediyor. İşçi sınıfının çalışma koşulları ve sosyal haklarının ağırlaştırılmasına paralel olarak eğitim ve sağlık sistemine de erişim zorlaştırılıyor. Fransa'da burjuvazinin bu adımları atmakta güvendiği bir isim olarak Emmanuel Macron'un seçimi kazanmasının ardından saldırı yasaları da boyutlanarak hızlandı. Bugün Fransa'da her alanda bir saldırı yasası ve buna karşı bir mücadele var. İşçi sınıfı çalışma yasasındaki değişikliklere karşı grevlere giderken, dernekler devlet yardımının azaltılmasına karşı mücadele veriyor. Mültecilerin sığınma hakkına yönelik düzenlemeler teşhir edilirken, ekoloji direnişi olan ZAD'da çatışmalar sürüyor. Ve böyle yoğun saldırıların olduğu bir dönemde elbette eğitim alanı da başlıca hedeflerden biri olarak öne çıkıyor.

Macron'un temsil ettiği hükümet, eğitim alanında üniversite giriş sistemini daha eleyici bir şekle sokmak istiyor. Artık lise bitiminden itibaren eleme yapılarak üniversiteye başlayan öğrenci sayısı düşürülmek isteniyor. Mevcut eleme sisteminin işlevsizliğini tam da buradan izah ederek zaten niyetlerini açıkça ifade ediyorlar. Var olan sistemde öğrencinin üniversiteye devamı birinci yıl bitiminde değerlendiriliyordu. Kamu alanındaki mali kaynakları azaltmak isteyen hükümet için üniversitelerin önemli bir pay alması rahatsızlık nedeniydi. Öğrenci sayısının düşürülmesi ile birçok masraf kaleminin kesilmesinin önü açılacak. Kadrolu memurdan öğrenci yardımlarına birçok alanda "kâr" sağlanırken, üniversiteye gidemeyen genç işsiz kitlesinin ucuz işgücüne dönüşmesi de ayrı bir ihtiyacı karşılayacak.

İŞGAL, BLOKAJ VE DİRENİŞ!

Öğrenci gençlik bu saldırılara karşı yılın başından itibaren eylemlere çıkarak teşhire başladı. İlk sokak eylemleri Ocak ayında kitlesel olmasına rağmen protesto amaçlıydı ve bir süre sonra bitirildi. Fakat üniversitelerdeki Assemblée Générale, yani forumlar belirleyici oldu. Forumlardan çıkan mücadele kararlılığı ile eylem yöntemi değişti. Tek bir üniversitenin eylem için aldığı karar diğer okullarda da yankısını buldu. Ve tek tek forumlarda eğitim hakkına yönelik saldırıyı püskürtmek için blokaj kararlaştırıldı. Blokajlarla okullarda dersler durdu-

lurken, bazı üniversitelerde okullar işgal edilerek, hem blokajın savunması hem de okulun politik bir alan olarak kullanımı amaçlandı. İşgal okullarında alternatif programlar ve etkinlikler düzenlenirken okul halka açıldı. Mart ayından itibaren başlayan blokaj ve işgaller şimdi yaklaşık 10 okulda işgal ve birçok okulda blokaj ile sürüyor. Eylem üzerine net bir sayı vermek kolay değil. Zira saldırı paketini geçirmekte kararlı olan hükümet polis terörünü devreye soktuğu için işgal ve blokajların sayısı değişkenlik gösteriyor. Yazının kaleme alındığı saatlerde Nancy ve Metz'deki işgallere saldırıldı. Toulouse, Marsilya Montpellier, Lille, Strasbourg, Bordeaux ve Lyon'da ise işgaller sürüyor.

İşgal eylemleri içerisinde öne çıkan Tolbiac gibi okullarda ağır yaralananların dahi olduğu gaz bombası ve "flash ball" kullanımları polisin şiddetini gösteriyor. Polisin saldırıp da kan dökmeyeceği bir okul olmamasına karşın hiçbir yerde eylemlilikler bitmiş değil. İşgal sayıları değişken, çünkü polis bir okula saldırdığında başka bir okul işgal edilebiliyor, polis bir blokajı engellediğinde bir süre sonra yeniden blokaj için hazırlanabiliyor. Bir de öğrencilerin işgalinin engellenmesi için polis işgali durumu var. Öğrencileri okula almamak için polisle doldurularak fiilen okul işgal ediliyor. Bu süreçte Macron'un kendi okulu da işgal edilerek sembolik olarak üç gün boyunca eyleme katıldı. Fakat belli başlı okullarda eylem şekli değişkenlik gösterse de sürüyor. Tolbiac işgalinden çıkarılan öğrenciler şimdi diğer okullardaki işgal ve blokajlardalar.

Burada önemli olan, öğrencilerin eylemlerinin sistemi zorladığı yerdur. Genel protestoculuğu aşarak kazanım için fiili

meşru mücadele hattının örülmüş olması ve tabandaki tüm öğrencilere söz ve karar hakkı vererek eylemdekileri aktifleştiren forumlar sürecin devamlılığını sağlıyor. Örneğin sınavlar blokajlar nedeniyle yapılamıyor, fakat forumlar okul yönetimleriyle sınavlardan verilecek notların pazarlığını yapıyor. Eylemin gücü ile yapılamayan sınavın bile notu yükseltme gücü tartışılıyor.

Burada üzerinden atlanmaması gereken bir nokta olarak Avrupa'da yükselen faşist çetelere de dikkat çekmek gerek. Faşist çeteler mücadeleciler öğrencileri hedef alarak kendilerini aktifleştirmeye çalışıyorlar. Eyleme katılmayan öğrencilerin ilgisini çekebilmek için blokaj ve işgallere saldırılar gerçekleştiriyorlar. Tolbiac Üniversitesi'ndeki işgale gece saldırısı düzenleyen faşistler militan karşı duruşla püskürtülürken, faşistlerin pankartları, sopa ve kaskları bile ellerinden alınmıştı. Fakat Tolbiac özgünlüğündeki bu olumlu yanıt genellenemez. Faşistler bir dizi yerde örgütsüzlüğün yarattığı boşluktan yararlanarak eylemleri sabote edebildi. Her ne kadar ardından kitlesel protestolar ile saldırının etkileri boşa düşürülse de hareketin ilerleyen sürecinde faşist saldırılara karşı politik manevra geliştirmek ve militan kültürü güçlendirmek belirleyici olacaktır.

Hareketin en önemli noktalarından biri de grev yürüyüşleridir. Demiryolu başta olmak üzere bir dizi alanda artan grevlerin merkezi eylemleri öğrencilerin de kitlesel sokak eylemlerine dönüştüğü için ayrıca önem kazandı. Politik olarak sınıfla gençliğin yan yana gelişlerinin artması hem dinamik bir hareketi besliyor hem de eylemleri güçlendiriyor. Tolbiac işgal girişimi polis tarafından engellen-

dikten sonra demiryolu grevcilerinin katıldığı ikinci bir eylemle başarılıydı. Grevciler ve öğrenciler grevlerde üniversite işgallerinde dayanışma ve birlikte mücadele vurguları yaparak süreci ilerletiyor.

'68 Mİ YENİ BİR HAREKET Mİ?

Eylemlerin kitleselliği ve militanlığı ve birçok sol örgütle birlikte basın göndermeleri ile eylemlerin '68 hareketiyle bağlantısı dillendiriliyor. İşgal ve blokajların olduğu her üniversitede '68 hareketi ile ilgili bir görsel veya yazılıma görmek mümkün. Öğrenciler arasında da buna dair tartışma ve diyaloglar mevcut. Fakat '68 hareketi ile bugünün eylemleri arasında birçok fark bulunuyor. Ve bundan dolayı '68'in devamı olmaktan çok yeni bir hareket özellikleri taşıyor. Zira '68 toplam bir özgürlük ve mücadele hareketine dönüşebilmişken, bugünkü öğrenci mücadelesi genel planda hâlâ saldırının kendisini ilgilendiren bölümüne karşı bir direniştir. Örgütlü yapıların bunu aşma çabası olmasına karşın eylemdeki öğrencilerin çoğunluğu örgütsüz olarak harekete katılıyor. Ama yaklaşık 10 yıl sonra hareketin yeniden böyle canlanması, işgal ve blokaj gibi yöntemlerin hızla yaygınlaşması gençlik içerisindeki bu gücün kısa sürede organize olabileceğini gösteriyor. Ve eğer mücadele aynı kararlılık ile sürdürülürse '68'i aratmaması da mümkün. Zira aynı anda birçok eylem ve direnişin olduğunu görenlerin sayısı artıyor. Topyekûn saldırılara karşı birleşik mücadele çağrısı yapanlar bugün zayıf olsa da yarın bir etki alanı bulabilirler.

Emek olmayan yerde umut ölüyor

Basit bir örnekle başlayalım. Güzel bir yemek isteyen biri ya o yemeği yapmak için, ya da o yemeği satın almak için emek harcayacak. Yok eğer emek harcamazsa, güzel yemek yeme umudu bir yana yemek yeme imkanı bile kalmıyor. Emek olmadığında umut yaşamıyor.

Günümüzde, "böyle kötü koşullar hiç yaşamadık" türünden cümleler sıklıkla kuruluyor. Bu cümle nesnel gerçekliği anlatıyor. Ama bunun ardından gelen cümleler umudun yaşatılıp yaşatılmayacağını ortaya koyuyor. "Umudum kalmadı" gibi dolaysız olarak bu anlama gelen cümleler var.

"Cümle" sözünü edebi olarak değil, yaşamın sözcüklerle ifade edilişi olarak alıyoruz.

Umudu kalmayanların ortak özelliği, ya emek harcamayan, ya da emek harcamaktan yorulanlar olmasıdır. Kurduğu cümlelerde özne kendisi gibi görünse bile, esasta anlattığı olayın nesnesi olmaktan öteye geçmiyor. Dernekler, gazeteler kapatılıyor, sözcüklerin, hatta isimlerin kullanılması yasaklanıyor. Yoğun bir baskı var.

Evet ama hepsine karşı geri ya da ile-

ri pek çok çözüm var. Örneğin gazeteler kapatılıyor. Sesi boğmak için bir saldırı bu. Bu saldırı karşısında suskunluğa boğulmak, düşmanın saldırısından çok, biz sustuğumuz içindir. Elbette saldırı önce-sindeki kadar gür çıkarmasak bile yine sesimizi çıkarabiliriz. Fanzin, hatta onu da çıkaramadık bildirilerle sözümüzü söyleriz.

Sözümüzü kitlelere ulaştırma hedefine kilitlendikten sonra hiçbir güç bunu tümüyle engelleyemez. Mutlaka, ama mutlaka söyleriz. Tek kişi bile bunu yapabilirken kolektifin yapamaması imkansız.

**"GERÇEKÇİ OL İMKANSIZI İSTE!"
İMKANSIZI EMEKLE İMKANLI HALE
GETİR**

Umutsuzluğa batanların temel argümanı, "gerçekçi olmak". "Sesimizi çıkarıyoruz ama duyan yok ki..." Yorulan, artık emek harcamaktan çekilecek biri, "duyan yoksa ses çıkarmanın anlamı yok" deyip teslimiyet karanlığına çekilir.

Karanlığa teslim olmayıp inatla emek harcayanlar ise sesini çıkarmaya, yeni ve daha güçlü saldırılara rağmen devam

eder. Çıkan sesin imkansız denecek kadar kitlesel bir tepkiye dönüşme ihtimali az olsa bile, inatla sesini çıkarmaya devam eder.

1907 Rusya'sında devrim yenilmiş karanlık çökmüştü. 1907 bir yana 1914'te bile 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı başlangıcında, Bolşeviklerin savaşı, iç savaşa çevirme politikasına karşı "gerçekçi" olan Menşevikler bir yana işçi, emekçiler bile soğuk, çok soğuk bakıyordu. Aynı işçi, emekçiler 3 yıl sonra Bolşevik Parti öncülüğünde Ekim Devrimi'ni gerçekleştirdi. 1914'te imkansız görünen 3 yıl sonra gerçek oldu. Kan ve can bedeli emekle gerçek oldu.

Evet kesinlikle gerçekçi olmak gerekiyor. Daha fazla, daha isabetli emek harcamak için gerçekçi olmak gerekiyor. İmkansız görüneni imkanı hale getirmek için emek harcamak gerekiyor.

Üstelik imkansız isteyip onun için emek harcamak, gerçekçi olup karanlığa teslim olmaktan daha az yorucu. Çünkü insan emek harcadıkça müthiş bir yaşam enerjisiyle, umutla doluyor.

H. ORTAKÇI

Cumhuriyet gazetesi davasında karar açıklandı

Cumhuriyet gazetesi çalışanlarının yargılandığı davanın 24-25 Nisan tarihlerinde görülen 8. duruşmasının sonucunda mahkeme kararını açıkladı.

Silivri Hapishanesi'ndeki mahkeme salonunda görülmeye devam eden davanın 8. duruşmasının ikinci gününde, savcının mütalaasına karşı Cumhuriyet çalışanlarının avukatları savunmalarını sundu.

Avukatların beyanlarının ardından, gazete çalışanı, yazar ve yöneticilerinin aralarında olduğu 18 kişi hakkında mah-

keme heyeti kararını açıkladı.

Karara göre; Turhan Günay, Bülent Yener ve Günseli Özeltay haklarındaki iddialardan beraat ederken, diğer tüm sanıklara hapis cezası verildi. Ayrıca İlhan Tanır ve Can Dünder'in dosyasının bu davadan ayrılmasına hükmedildi. Tutukluluğu devam eden Cumhuriyet Vakfı İcra Kurulu Başkanı Akın Atalay'ın, yurt dışı yasağı ve adli kontrol şartıyla tahliyesine hükmeden mahkeme heyetinin "Terör örgütüne yardım" iddiasıyla gazete çalışanlarına verdiği hapis cezaları şu

şekilde:

Orhan Erinç'e 6 yıl 3 ay, Murat Sabuncu'ya 7 yıl 6 ay, Musa Kart'a 3 yıl 9 ay, Aydın Engin'e 7 yıl 6 ay, Hikmet Çetinkaya'ya 6 yıl 3 ay, Ahmet Şık'a 7 yıl 6 ay, Akın Atalay'a 7 yıl 3 ay 15 gün.

Ayrıca, Güray Öz, Önder Çelik, Hakan Kara ve Mustafa Kemal Güngör'e 3 yıl 9'ar ay, Kadri Gürsel'e 2 yıl 6 ay ve Emre İper'e 3 yıl 1 ay hapis cezası verildi.

Hapis cezası verilen tüm sanıklara adli kontrol şartı uygulanmasına karar verildi.

Bijî Yek Gulan

Merhaba yürek dostlarım.

Sevgili dostlar, 1 Mayıs ezilenlerin ezenle hesaplaştığı günün adıdır.

Dünyanın en güçlü silahı insanın örgütlü gücüdür. Örgütlü olan insan ne istediğini ve nasıl yaşayacağını çok iyi bilir.

Sömürüye, baskıya, işkenceye, keyfi tutuklamalara, iş kazalarına, inkara, kadın cinayetlerine karşı hep birlikte haykıralım. Biz devrimci tutsakların yüreklerini yüreklerinle birleştirip alanlara akalım.

1 Mayıs karnaval değil, her yönüyle bedel ödeyerek kazanılan en büyük mevizdir ve 1 Mayıs devrimcidir.

Mücadele insanı kendi değerlerine döndüren en güçlü motordur. Sermaye düzenine karşı kaybetmek insanın içindeki zayıflıktır. Kazanmak ise insanın bağlı olduğu devrimci değerleriyle kazandığı yeteneğin bir sonucudur.

Dünyada hiçbir şey özgür yarınları yaratmak için seve seve ölümü göğüsleyenler kadar değerli olamaz.

Yeryüzünde tüm kötülüğün döndüğü şey sermayedar asalakların kâr hırsıdır. Sömürü, katliam, kan ve gözyaşı da bu kirli zihniyetin bir ürünüdür.

Sosyalist düzen en büyük adalet ve vicdan muhasebesidir. Ezilen tüm halklar için bir güneş gibidir.

Sosyalizm güneşin doğuşuyla batışı arasındaki süreçtir. Güneş olmasa dünya sonsuza dek karanlığa mahkum olacaktır.

Sosyalizm iyi bir ruh halidir. Korku duvarlarını parçalar. Cesaret ve cüret de onun mayasıdır.

Biz Kürdistan Marksist Leninist Devrimci Savaşçılar dava tutsakları olarak bu inançla siz yürek dostlarımızın Kızıl Bayrak'ın tüm emekçilerinin şahsında, tüm dünya proletaryasının birlik, dayanışma ve kavga günü olan 1 Mayıs mücadele gününüzü en içten devrimci duygularla kutluyoruz. Yek Gulan ji buyna we karkeran hemu cihanera bi dila can piroz be.

1 Mayıs'ın tüm kızıl güllerinin şahsında devrim ve sosyalizmin tüm kızıl yüreklerini sevgi ve saygıyla anıyoruz. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz. Anıları yolumuza ışık tutacak.

Yüreğimizin olanca sıcaklığıyla o proleter yüreklerinizi sevgiyle selamlıyoruz. Sevgi ile, umut ve dirençle kalın. Devrimci selamlar, saygılar.

Kahrolsun emperyalist, kapitalist, faşist sistemler

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi

Bijî Yek Gulan

Yaşasın 1 Mayıs

(AZAD) MEHMET YAMAÇ

İhraç olan hayatlar

Mahir ile Bahar duraktan yolcularını almış, hareket eden otobüse son anda yetiştiler. Zaten geç kalmışlardı. Kendilerini nefes nefese içeri attıklarında otobüsü kaçırmadıkları için çok mutluydular. Otobüsteki dörtlü koltuklardan ters olan ikisine oturdular. Bahar her zamanki gibi camdan dışarıyı izlerken Mahir elindeki kitabı açmış, okumaya başlamıştı bile.

Mahir otobüste her ne koşulda seyahat ediyor olursa olsun kitap okumakta güçlük çekmiyordu. Ama bu sefer bir türlü konsantre olamadı kitaba. Karşılarında oturan iki teyzenin konuşmaları dikkatini çekmişti. Bahar da gözlerini kapamış teyzeleri dinliyordu.

Teyzelerden cam tarafında oturanı Mahir ile Bahar otobüse bindiğinde uyuyordu. Yanında oturan, daha yaşlıca olan hafif makyaj yapmış, saçlarını da kumrala boyamış olan teyze onu dürtükleyerek uyandırmıştı.

-Nerede ineceksin sen? Kaçırmayasın durağı?

Başındaki eşarpı arkaya kaymış olan teyze telaşla önce etrafına, sonra da camdan dışarıya baktı. Neyse ki kaçırmamıştı durağı. El alışkanlığı ile çenesinin altından düğümlediği eşarpını düzeltti. Daha çok vardı ineceği durağa ama tekrardan uyumasına da imkan yoktu. Yanındaki teyze konuşkan çıkmış onu soru yağmuruna tutmuştu bile. Nereli olduğundan, nereden gelip nereye gittiğine kadar sorular peş peşe gelmişti.

-Toruna baktım öğleye kadar. Sonra diğer kızıma bıraktım torunu. Hastaneye gideceğim.

Hastane lafının edilmesiyle teyzeler arasında kıran kırana bir hastalık yarışı da başlamış oldu. Kimin daha fazla hasta

olduğuna karar verilemeyen konuşmayı Mahir ile Bahar belli ettirmeden ilgiyle dinliyorlardı. Uyuya kalan teyzenin bu seferki şikayeti kendisini sürekli yorgun hissetmesiydi. Her fırsatta uyukluyordu.

-Çok yoruluyorum. Benim torun çok yaramaz. İki dakika durmuyor yerinde. Dayanamıyorum artık. Bu ikinci torun bakışım. Bıktım.

Konuşkan teyze ise suratını buruşturarak kendi geleceğini görmeyen verdiği memnuniyetsizlikle söze daldı.

-Benim salak kızım da hamile. Ben ona dedim, "yapma" dedim. Ama dinlemedim. Nasıl bakacaklar? Ha? Bir maşla nasıl bakacaklar. İşten çıkmam sen bakarsın diyor. Yok, anam! Ben bakmam!

Uyuya kalan teyze,
-Deme öyle. N'apsınlar, geçinemiyorlar. Bak benim damat işinden oldu. Kızım mecbur çalışıyor şimdi. Hayat bu, ne olacağı belli olmaz.

Konuşkan teyze merakla sordu,
-Damat iş bulsun ya? Niye kızın çalışıyor?

-Öyle kolay değil. İşsiz kaldı birden. Bulamıyor. Hem bulsa ne olacak Allah aşkına! Yetmiyor! diyerek konuyu kısa kestti. Canının sıkıldığı belli oluyordu.

Bahar gözlerini açıp teyzeye baktığında teyzenin çaresizliğini görmesi zor olmadı. Mahir ile göz göze geldiler. Önlere döndüler.

Meraklı teyze konuyu deşmemesi gerektiğini anladı. Bu aralar herkes birden işsiz kalabiliyordu nasıl olsa. Onun da dayısının damadı KHK ile işten atılmıştı. Yarayı deşmek istemedi. Yeniden kızına verdi veriştirdi.

-Kreşe verirsın diyeceğim, aldığı maşını kreşe, elaleme mi versin? Kayınva-

lidesi baksın desem, o mendebur çocuk bakmayı beceremez. Yine benim başıma kalacak çocuk. Ben o adamla evlenme de dedim. Yine dinlemedi. Kuru asgari ücretle kim nasıl geçinecek....

Konuşkan teyze kendi kendine söylenirken otobüs hastane durağına yanaştı. Uyuya kalan teyze yeni arkadaşı ile vedalaşarak indi otobüsten. Tek kalan teyze kitaba gömülmüş Mahir ile gözleri kapalı Bahar'a baktı. Konuşacak birini bulamamanın üzüntüsü içindeydi ki, yanında oturan genç kadını soru yağmuruna tutmaya koyuldu. Genç kadına çocuk yapmanın zararlarından bahsedip kızını çekiştiriyor ve bundan mutluluk duyduğu da her halinden belli oluyordu.

Mahir ile Bahar, Bakırköy Meydan'da indiklerinde teyze hâlâ konuşuyordu. Aklına ne ücretsiz kreşlerin açılması ne de insanca yaşama yetecek asgari ücret alınması gerekliliği geliyordu. Varsa yoksa zavallı annesini düşünmeden çocuk yapmaya kalkan kızının "salaklığı" dilindeydi.

Otobüsten inen Bahar ile Mahir teyzelerin hallerini konuşarak KHK direnişçilerinin eylemlerine katıldılar.

Yaklaşık bir saat sonra direnişçilerle ve desteğe gelenlerle sohbetler ettikten sonra halaydaki yerlerini almışlardı.

Alkışlarla, zılgıtlarla dönen halayda Bahar, Mahir'in kafasıyla imza masasını işaret ettiğini fark etti. Dönüp baktığında ise uyuya kalan teyzenin, ardından ise konuşkan teyzenin imza masasının başında imza verdiğini gördü. Gökyüzüne uzanan zılgıtlara Bahar'ınki de karıştı.

KÜÇÜKÇEKMECE'DEN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

"Gözaltında kaybedilen çocuklar için adalet!"

Cumartesi Anneleri, 21 Nisan'daki 682. hafta eyleminde; 23 Nisan vesilesiyle gözaltında kaybedilen çocuklar için buluştu. 1994 yılında gözaltında kaybedilen Zeki ve İlyas Diril kuzenler şahsında gözaltında kaybedilen çocuklar için adalet istendi.

Galatasaray Meydanı'nda gerçekleştirilen oturma eyleminde ilk sözü alan Abdullah Canan'ın oğlu Tarık Canan Yüksekova'da katledilen çocukların katilinin belli olduğunu ama haklarında hiçbir işlem yapılmadığını belirterek "Katilleri yargılayın, adalet istiyoruz" dedi.

İHD İstanbul Şube Başkanı Av. Gülseren Yoleri de çocukların bütün haklarının gasp edildiğini belirterek 23 Nisan'da yapılan şovları teşhir etti.

Leman Yurtsever de Zeki ve İlyas'ın ailesi adına konuştu. İki çocuğun gözaltına alındığının inkar edildiğini belirtti. Anne ve babasının yıllardır çocuklarını bulmak için mücadele ettiğini söyledi.

İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına basın açıklamasını ise Mukaddes Şamiloğlu okudu. İnsan Hakları Derneği'nin ulaşabildiği verilere göre 27 çocuğun gözaltında kaybetmenin hedefi olduğu belirtilen açıklamada, 12 yaşındaki İlyas Diril ve 16 yaşındaki Zeki Diril'in gözaltına kaybedilişleri şöyle anlatıldı:

"Şırnak'ın Keldani Köyü olan Mehri (Kovankaya) de yaşayan Diril Ailesi köylere askerler tarafından yakılınca 1990'lı yıllarda İstanbul'a göç ettiler. İstanbul'da büyük zorluklar yaşayan aile, 1993 yılında köyelerine geri döndü ve yakılan evlerini yeniden yaptı. Bir kuyumcu imalathanesinde çalışan 16 yaşındaki Zeki Diril ve 12 yaşında olan kuzeni İlyas Diril İstanbul'da kaldı. Burada bir süre çalışarak para biriktirdiler. Biriktirdikleri paraları yanlarına alarak evlerine gitmek için Şırnak'a doğru yola çıktılar.

2 Mayıs 1994 tarihinde henüz evlerine ulaşmadan askeri kontrol noktasında gözaltına alınarak Uzunçeçit Jandarma Karakolu'na götürüldüler. Ancak Karakolda Nezaret ve Emniyet Odası defterine 11 Mayıs 1994 tarih ve 18-19 sıra numarası ile kaydedildiler."

İki çocuğun bir tutanakla Uludere İlçe Jandarma Komutanı Bülent Serdengeçti'ye teslim edildiği belirtilerek bir daha kendilerinden haber alınmadığı belirtildi. Savcının talep etmesine rağmen sorumlular hakkında hiçbir cezai işlem başlatılmaması teşhir edildi.

Yaşasın 1 Mayıs,

Yaşasın

sosyalizm!

